Ketabton.com

وروستي ارمان

ناول

رفیع الله روشن

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستی ارمان

(ناول)

لیکوال:

رفیع الله روشن

۱۳۹۴ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: وروستی ارمان

لیکـــوال: رفیع الله روشن

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحریك، فرهنګي څانګه

وېـبپـاڼه: www.melitahrik.com

کمپوز: لیکوال

ډیزایـن: فداحسین

پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید

چاپوار: دویم

لیکوال د خپرونو لړ: (۶)

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحریك د خپرونو لړ: (۱۰۶)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ټولو هغو ناول لیکونکو ته چې د ناول لوستلو او
ښکلیو الفاظو او تورو یې ماته هم د ناول په نامه
دیوه جونګ د لیکلو ځواک راکړ او خپلې
سپوږمۍ ته چې د خپلې مینې د نړۍ په رانه اسمان
کې له ستورو یې راته قندیلونه جوړول له خیال
سره غاړې وبستم او دغه ناول یې تاسولپاره را
باندې اماده کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملی کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور ودانۍ ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوټکي

دهغه ستر ذات په سپېڅلي نامه چې دنيا ، اخرت ،ځمکه او اسمانونه يې پيدا کړل اوبيايې ددې لويې ځمکې پرمخ پر ټولو مخلوقاتو انسان مقدم او بهتر وګرځاوه.

قدرمنو او زړه ته راتېرو لوستونکيو ،پوهېږم په هره برخه کې چې وي يوه کرښه ليکل هم ډېر غټ زړه، پوره جرئت اولوی استعداد اوپوهې ته ضرورت لري،زه استعداد او پوهه نلرم بلکې زړه او جرئت مې کړی دی،چې ديوڅه د ليکلو لپاره مې قلم په زحمت کړی ،هېڅ زړه نشم کولای چې ستاسو په لاسونه کې د ورستي ارمان ناول باندې يوه کرښه هم وکاږم ځکه چې په خپله مې ليکلی،حتی له بلې ژبې مې هم ندی ژباړلی او زه کله هم په خپله ليکنه نظر نشم ورکولی، خوږو ورونو اوخويندو پوهېږم تاسو به تردې وړاندې هم ډېر ناولونه ،لنډې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسې او داستانونه لوستي وي، ډېرخوند به مو ورځنې اخستی وي او ډېربه یې له ځانه سره اخستي یاست ،ځکه چې ډېر ناولونه په خورا مهارت لیکل شوي وي، دالفاظوښکلاپکې دومره ډېره وي چې ښځي لوستونکی یوې بلې دنیاته بیایي،دا خبره ځکه کوم چې زه پخپله دناول او کیسو ډېر مینه وال یم.

زه تاسوته دانه وایم چې ورستی ارمان ناول ددې لپاره ولولۍ چې ډېرخوندور دی اویا هم په ډېره خوږه کیسه راڅرخي مګردا درته وایم چې تاسو ورستی ارمان زما دځان ستړی کولو زحمت وښتلواو شپو رڼو سبا کولو ارزیابي کولو لپاره ولولۍ او ارزونه یې وکړئ چې په دې ارزي او کنه؟ ستاسو لپاره همدومره او په اخر کې دا په ځان فرض ګڼم چې دسپین زر میلاد کمپیوټري مطبعې له رئیس ښاغلي وحیدالله مایار څخه دزړه له تله مننه وکړم چې دورستي ارمان دچاپ لګښت یې په غاړه واخیست او ستاسو ترلاسونو یې در ورسوه.

دهېواد د ابادۍ او تاسوټولو ته د ښه ژوند په هیله

رفیع الله روشن

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیل:

دملک ښېر په اولادونوکې اکرام دخبرې هلک و ، هغه له کوچنیوالي زیرک او پُرکاره هلک وو ،له زده کړو سره یې بې کچې مینه وه ،

دعمر په لحاظ کوچنی وو خو دتجربې او فکر په لحاظ سم بابا و ،په کلي کور کې په ټولو ډېر ګران وپه کروندوکې چې به چا ولید نو کوچنی بزګر یې باله،داچې په کور کې یې له مورسره په کارونوکې برخه اخسته اکرام لومړی شخص وو چې په اخلاص او دیوې لور پشان یې دهغې لاسنیوی کاوه،دکلي نجونو به ورته اشپز ویلې،همداچې وبه یې لیده دشوخۍ په ډول به یې پرې غږ وکړ،نن دې څه پاخه کړیدي؟

په دې سره به اکرام غوسه کېده ،نجونوته به یې بدې ردې ویلې،ورته ویل به یې شرمېږي نه چې داسې وایۍ؟ خو هغو شوخو جنکیوبه هم دده له غوسې او خبرو خوند اخست.

یو وخت اکرام دکلي له څو نورو هلکانوسره له خپل ولایت څخه سلګونه کیلو متره لرې یوه بل ولایت ته دمزدورۍ لپاره ولاړ، که څه هم پلار او کورنۍ یې نه پرېښوده ،خوبیاهم ولاړ ،هغه ولایت داسې و چې ډېرې ولسوالۍ یې له مخالفینوسره وې،همدالامل وو چې دژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ړتیا وړ ډېروشیانو ته په اسانۍ سره لاسرسی نه پیداکېده،خصوصاً صحي اسانتیاوې،په هغه ځای کې به ډاکټر یوناروغ ته،یوه پیچکاري په پنځوس افغانۍ تېروله،یوسیرم په سل اویو عادي پانسمان یې په ۳۰۰افغانۍ کاوه،داچې اکرام ته د پیچکارۍ ،سیرم تېرولو اوپانسمان چل یاد وواوپه کلي کې یې ډېرو ناروغانوسره دډاکټرانوله هدایت وروسته په یادو ضروریاتوکې مرسته کړېوه،یوه ورځ ورته یو ناروغ چې اقتصادي وضع یې هم ښه نه وه،دډاکټرانو له ظلمونو سر وټاکوه، اکرام ورته وویل له دې وروسته، ډاکټرته ورنشې،زه درته پیچکارۍ کوم،ناروغ همداسې وکړل،څو پیچکارۍ چې اکرام ورته کړې وې،نو ناروغ په خپل کلي کور کې ویلي وو چې دلته یو هلک دی په ډاکټرۍ پوهېږي،خو مزدورۍ ته راغلی دی.

له دې وروسته به ډېرناروغان چې پخوانی ناروغ سلیم به یې مخکې راروان وو ،داکرام خواته د پیچکارۍ یاپانسمان لپاره راتلل.

اخر داشو چې اکرم په هغه ځای کې په کوچني ډاکټر مشهور شو ،بیابه خلکو کاراومزدورۍ ته نه پرېښود ،ورته ویل یې چې ستا ملګري دخپلې مزدورۍ څومره حق الزحمه اخلي،موږ تاته دهغې دوه برابره درکوو ،ته به کارنکوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې سره به د اکرام ورسره تللیو ټولو ملګرو رخه کوله او تل به ورته قهرجن ول.

کله چې له هغه ځای څخه بېرته خپل کورته تلل نو دکلي مشرانو ورته وویل: کوچنی ډاکټرصاحب !که ستا ملګري نه خوابدي کېږي نو ته له دې ځایه مه ځه، تاته موږدلته ډېرې اسانتیاوې برابروو ،څنګه چې هغه خلک دځایي ډاکټرانو څخه دېر تنګ شوي وواوټول یې د پلی پرق ته کېنولي وو نو ټولواکرام ته همدا خبره کوله،خو اکرام او ملګرو یې نه ورسره منله ځکه هغه ولایت ډېر ناامنه وو ،هره ورځ به دوه درې مړي ددوی په شاوخوا کې موندل کېدل.

داکرام له کلي په تګ له خپلې کورنۍ څخه نور خلک دېر خفه وو ، کله چې له مزدورۍ راوګرځېدل، په کابل کې ورته یوه دنده پیدا شوه،چې دی ډېر ورسره خوشحاله و ،اوس دهغه په کور کې کوچنۍ خویندې دومره را لویې شوې وې چې داکرام پرځای یې دمور له لاسونو لاندې اوږې ورکولې او دکور کارونه یې ورسره سمبالول.

همدارنګه ترده کشرانو وروڼویې له پلار سره سمه همکاري کوله،دی به په میاشت کې یوځل کورته راته،درې څلور ورځې به یې له کورنۍ اوملګروسره تېرې کړې،بېرته به ولاړ.

یوه شپه لس بجې له دندې کورته راغی،دژمي موسم و هوا ډېره یخه وه، چې راورسېد یوا ځې مور یې ویښه وه اودخپل ځوی دراتللو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې دانګړ دروازې ته کتل،اکرام یې ولید، چې حوېلۍ ته رانٔنوت،دخدای پاک شکر یې اداکړ،ورپورته شوه،سترې مشي اوښه راغلاست یې ورته وویل ،موریې ډډوډۍ او چایو ورته وویل،خو اکرام انکار وکړ.

نه مورجانې ! نه یې خورم،ستړی شوی یم خوب راځي،جنکۍ هم ویدې دي،نو پرې یې ږده چې خوب وکړي،زه وږی نه یم،ته هم استراحت وکړه،چې ډېره ناوخته ده،دواړه دخوب ځایونوته ولاړل،سهار د کورنۍ ټول غړي لوی او واړه د چای څښلو په خاطر په یوه دسترخوان سره راټول شول،داچې اکرام دشپې ناوخته راغلی وو ،نو کوچني ماشومان ټول ویده وو ،په همدې خاطر سهار ټول ورنه را تاو ول، دی یې د مور څنګ ته ناست و،لایې کاسې ته لاس ور اوږود کړی نه وو چې په جېب کې یې موبایل وشرنګېد ،دزنګ له راتللو سره یې مور ورته وکتل،په ترخه موسکا یې وویل:

زویه !یوخوستاملګري هم سم پېریان دي،دمه دې لا جوړه نده،بیایې درپسې زنګونه سرکړل، موبایل یې ورنه کش کړ،بس چې هرڅوک وي خپل کاربه کوي، خپل چای دې نوش جان وسکه، دوی دوی بېکاره دي.

خوداچې شمېره نوې وه او ویې نه پېژندله، ورته یې وویل، مورې ! کوم بل څوک به وي،کاربه یې راسره وي، زما کوم ملګری ندی ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغوی ټولو شمېرې له ماسره ثبت دي، خو داشمېره بې نومه اونا اشنا ده، موبایل یې ورکړ،ماشومانوته یې وویل غلي شئ، چې اواز واورم، زنګ ډېر اوږد شو، نور دبندېدوپه حا ل کې وو چې د تائید تنۍ یې کېکاږله،دهغه عادت و چې چاته به یې زنګ واهه اوکه بل چابه ورته زنګ ووهه نو دخبرو پیل به یې ورسره په سلام کاوه،ډېری خلک دي چې دفون کولو په وخت کې (هلو،بلې،اورې اویانوراصطلاحات کاروي ،نویې سلام اداکړ،له هغې خوایې ډېرټیټ ،کمزوی اوزږه نازږه اواز ترغوږه شو،(سلام شماکی هستین؟)اواز دنجلۍ وو،په دري یې خبرې کولې، ځواب یې ورکړ زنګ تا وهلی دی باید چې ته ځان راوپېژني،کله یې د مور، پلار او کورنۍ دنورو غړیو په مخ کې له نجلۍ سره په موبایل خبرې هم نه وې کړې،لکه د لاروركي پشان یې اخوا دېخواکتل،خودا ښه ووچې خدای یې پرده وکړه اړیکه پرې شوه،ده هم سرپسې ونه ګرځاوه فکر یې وکړ شمېره به یې غلطه کړې وي، لس پنځلس دقیقې وروسته بیا زنګ راغی هماغه شمېره وه، اوس یې نو چای څښلی وو، ښه یې اشتها صافه وه،له کوټې ووت له حویلې دباندې یې ځواب ورکړ، خو نجلۍ بیا خپله لومړۍ خبره تکرار کړه،چې ته څوک یې او زما شمېره دې له کومه کړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ته یې خبرې دمسخروپشان ښکاره شوې،ورغبرګه یې کړه ،داچې زه څوک یم، وروستۍ خبره ده،خوته ځان ځکه راوپېژنه چې زنګ دې وهلی دی.

نجلۍ وویل چالاکي مکوه،سم حال راته ووایه، چې شمېره دې له کومه کړې، ځکه چې له دې شمېرې نه دشپې په لس بجو زماموبایل ته زنګ راغلی وو خوداچې زه ویده وم اونه وم پرې پوهه شوې ځواب مې ندی درکړی،دنجلۍ خبروته یې زړه تنګ شو ورته یې وویل:

وګوره که ته غواړې چې خپل ساعت تېر کړې نو کوم بل چاته زنګ ووهه او ما مه چېړه، خو نجلۍ په خپلو خبرې کې جدي ښکارېده، قسم یې ورته وکړ چې همداسې ده ،لکه څرنګه چې مې وویل،خو اکرام ځکه نه شوای منلی چې زنګ یې ورته نه وو وهلی اونه یې له نن څخه مخکې داشمېره پېژندله، داځل یې خبرې په همدې کشمکش کې تر پنځلسو دقیقو واوښتې، اجازه یې ترې واخسته ،خو ژمنه یې ورکړه چې زه بیادرته فون کوم.

دفون له بندولوسره سوچنو کې سر شو،ای خدایه !دابه څوک وي،ایاپه رښتیاهم همداسې ده لکه دایې چې وایي؟بیابه یې وویل هسې نه چې ددفترکومه همکاره مې وي ،یامې په خپلوانوکې کومه یوه نه وي او غواړي به چې ماوازمایي ،چې څومره له نجونوسره خبرې کول غواړم دفون له لیارې اوپه دې ویروس ترکومې کچې ککړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم،له ژمنې سره سم يې زنګ ووهه ورته،خبرې يې بیاهم په پښخوانۍ موضوع څرخېدې،اخر يې ورته وويل یوځل خو دې ځان راو پېژنه چې څوک یې،دکوم ځای یې،متعلم یې،محصل یې او که کومه دنده لرې؟

ځان يې په تمامه ورته معرفي کړ،له دې وروسته،هغې هم ځان وروپېژانده،نوم يې ورته مریم وښود،ويل يې چې په ننګرهار کې ژوند کوي اوپه يوه ولسوالۍ کې دنجونو لېسه کې د۱۲م ټولګي زده کوونکې ده،پلار يې نظامي دنده لري.

اکرام له دې مخکې هم په مبایل او مخامخ له ډېرو نجونوسره خبرې کړې وي،لکه په دفتر کې له همکارانو سره،په کورسونوکې له همصنفیانوسره اوهمدارنګه په دېرى ورکشاپونوکې،خوکله يې هم له کومې نجلۍ سره په داسې دلچسپۍ اوخوږه لهجه خبرې نه وې کړې، خوددې په خبروکې يوډول عجز،سپېڅلتیا او له اخلاقي فساد څخه پاکوالی ورته ښکاره شو،احساس يې ورته درونډ معلومېده.

هغې به اکرام ته ويل چې اواز دې ډېر راته اشنامعلومېږي،په يو افغاني ټلوېزيون کې يې ديوژورنالېست نوم يې ورته واخست چې ستا اودهغه اواز کټ مټ يوشان دی،هغه ورته وویل شاید همداسې به وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دڅه وخت په تېرېدوسره يې دومره له اواز سره اموخته شو چې که ډېر کله به يې ورسره خبرې ونکړې نو داسې به و لکه ډېر يولوشی چې يې ورک کړی وي.

دنجلۍ لخوادورکړل شويو معلوماتو له مخې يې ورپسې پلټنې پيل کړې،دهغه زړه اوس هم سره له دومره مينې اوبار بار خبروکولو پرې غل وو ،هېڅ ارام نه ورته،ويل يې هسې نه چې دې نجلۍ کوم چل راته جوړ کړی وي اوکوم کار راته ونه ګوري.

اخر داشو چې دنجلۍ کورنۍ يې ديوملګري په مرسته پيداکړه، اوټول معلومات يې په لاس راوړل،دهغې دپلار،وروڼو ترونواو نوروخپلوانو نومونه يې يادکړل.

يوه ورځ يې خبرې کولې چې نابېره يې دهغې دورور نوم له خولې ووته،له دې سره دنجلۍ ستونی بند شو، په وارخطايۍ يې وپوښتل هغه څه پېژنې؟ده ژر ځان ناجانه کړ،هوهغه خو زماملګری دی همکار مې دی،ډېرښه هلک دی،خوهغې مکمل باور لاره چې اکرام دهغې ورور ښودلی دی نه کوم بل څوک،نويې ورته وويل:ماله اول نه فکر کاوه چې ته به مورږ پېژنې او زموږکوم نژدې خپلوان يې،بس دی نور زه لتاسره خبرې نه کوم اوهيله کوم راځه چې يوبل هېرکړو، هغه ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورګوه مریم ! زه نه ستاله خبروسره ډېره دلچسپي لرم اونه ستا په هېرولو کې کومه ستونزه نه لرم،مګر مالا تر اوسه ستا کور، پلار،ورورنه اونور څوک ندلي ليدلې خوکه وغوارم ډېر ژر يې موندلای شم،ورته يې وويل ځکه چې زه يو ژورنالېست يم، اوپه هر ډول چې وي ستاپه اړه کره معلومات په لاس راوړلی شم،خوهغې ويل داچې زه اوته خبرې کوو نوبه څوک هم نه خبرېږي،نه ستاکورنۍ اونه هم زما.

اکرام ورته وويل: که چېرې تاته ستونزې جوړېږي نو ښه ده چې له خبرو کولو ډډه وکړې خو زما لخوا بېغمه شه.

اکرام مريم ته داخبره دومره په کلکه وکړه خو له خپل زړه خبر نه و چې زړه يې څه وايي اوس هغه دومره له مريم سره بلد شوی و، چې که چېرې ديوښکلي نجلۍ مثال راوړي نو دا پکې ناليدلې يادوي داکرام زړه داګواهي ورکوي چې هغه هم زماپشان ده،اوتل غواړي چې خبرې راسره وکړي، له نژدې راسره وګوري خو د پښتو اوپښتنو ځينو رسمونو او بنديزونو له امله يې قسمت ياري نه کوي.

يوه ورځ وه چې مريم ورته وويل داچې زه اوس تادخپل زړه يوه برخه بولم او هېڅ خبره له تا نه شم پټولی نو غواړم يو حقيقت درته ووايم.

داکرام په زړه دډار ساړه ننوتل،فون يې غوږ ته ښه نږدې کړ،يوخوهغې تل په ډېر ټيټ اواز خبرې کولې چې هېڅ نه اورېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدي ،هغه داچې تراوسه ماله تاسره کومې خبرې کړي يواځې يوه خبره مې درته صحيح نده کړې نورې زه دخدای په نوم قسم کوم چې ټولې رښتيا اوسمې دي،که راته غوصه کېږي نه ،نو درته وايم يې،خواول ژمنه غواړم چې غوصه به نه راته کوې.

ـ ښه سمه ده ووايه څه دي؟

ـ هغه داچې زمانوم مريم نده ! !

داکرام سر ورباندې وچورلېد ،په فکر يې بوج راغی،د اوربېدوزغم يې نه لاره،دخوشېبولپاره غلی شو هغې ورباندې نارې کولې خو دی چپ و ،په پنځو مياشتوکې لومړی ځل وو چې غوصه يې ورته راغله په ډېرې غوصې سره يې ورته وويل،داکوم حماقت دی چې ته يې کوې؟

بېرته يې ورغبرګه کړه هيله کوم،اکرامه !ګوره اول مې درته وويل چې غوصه به نه راباندې کوې، زه ستاله غوصې ډېره وېرېږم،ته خوغوږ شه چې څه درته وايم،خواکرام چې خپله غوصه يې نه شوه کنټرول کولای ورته وويل بس دی نورهېڅ نه غواړم ستاله خولې يې واورم همدومره بس دی اوکفايت کوي،له نن نه اخواستالپاره اکرام دتل لپاره مړ شو ،خوهغې ويل هيله کوم،اکرامه داته څه وايې څومره ژر د ژوند او مرګ فيصلې کوې داخو شکر دی چې ته دمرګ ملکه نه يې کنه تاخوبه د نيا ټول ساکښان لا ډېر پخوا وژلي وای او اوس به دنيا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هېڅ هم نه وای پاتې، فون بندنکړې قسم یې ورکړ،چې مبایل وربانديې قطع نکړي.

اکرام ورته وویل ښه نو ژروایه چې نوم دې څه دی،خودې بیاورته وویل چې نه اوس نه اوهیله کوم ته مې مجبوره کوه هم مه،ځکه چې زه یې پخپله درته وایم،انشاء الله ډېر ژر،په همدې خبره یې فون وربانديې بندکړ،قهر یې شېبه په شېبه زیاتېده، ځانته هم قهرجن شو ،چې زه ولې دومره خوشباوره یم،ماخوله مریم څخه هېڅ خبره پټه نکړه،نوبیاولې دې لماسره دومره لویه دوکه وکړه،فکر یې بدلون پیل کړ،په خپلو ټولو باورونو بې باوره کېده،دزړه دګرمایش ستنې یې مخ په ښکته حرکت وکړ،نن یې په دفترکې هم کار خوندورنکړ،هرڅه یې په خپل ځای پرېښودل،اطاق ته ولاړ ګروپ (برق) یې مړ کړ،اوږود وغزېد ،هرډول اندېښنې یې مېلمنې شوې،له ځان سره یې جنګ پیل کړ،داسې لکه چې یې مریم په مخ کې ناسته وي، یوځل یې پرې چیغه وکړه، ولې مریم اخر ولې تاله ماسره داسې وکړل؟

دهغه په شونډو اوزړه د مریم نوم اوس سم لکه مهر ټاپه شوی وو ،یوځل یې سرته څنډ ورکړ نه نه ! هغه لماسره هېڅکله هم داسې نه کوي، ټوکې به یې راسره کړې وي، هغه مریم ده،هغه له ماسره ډېره مینه لري،زه ورته تر هرچا ډېر ګران یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه ورځې يې زنګ ورته ونه واهه زړه يې نه صبربده،دربيمه ورځ هغې زنګ ورته وواهه خوده ځواب ورنکړ،هغې بار بار هڅه وکړه خو ده ويل بس دی نوره دې نه غواړم.

اخر يې ډېر په تنګ کړ،فون يې ورباندې اوکې کړ، له هلوسره يې په کړس وخندل،خونن يې خنداد پنځومياشتومخالفه اوبل شان وه،حيران يې کړ،ددې لپاره چې ځان اوس هم غوصه اوورنه خفه وښايي،غوسه شو ورته.

-غلې شه نوره خدای ته وګوره ماهېرکړه،ته مانوره هېره کړې يې.

مريم وويل: هيله کوم اکرامه ! ته ولې داسې کم حوصله يې،زه خوبه ځان له تانه قربان کړم،ته خوزما روح يې ،څنګه دې هېرکړم،دادی هرڅه درته وايم،هيله کوم يوځل خويې دويلو چانس راکړه.

اکرام چې همدايې غوښتل ورته وويل هرڅه چې وايې ووايه ځکه نور نه غواړم ستا دا فريبکاره اوازواورم.

- وګوره اکرامه،زما نوم مريم نه بلکې (زينت) ده،اوهيله کوم ته له مانه په دې مه خفه کېږه،تاته معلومه ده چې اوس وخت ډېرخراب دی،اوداسې دزړه مينه کوونکې اشخاص ډېرکم او په سختۍ پيداکېږي،نو ځکه ما داسې وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل خو زه به څنګه په تا باور وکړم،تاخوزما ټولې هیلې مړې کړې،زه دې مړ کړم،ستالپاره زما احساس ختم شو،تاخو لما سره ډېره لویه دوکه وکړه ،زینت ورته وویل وګوره ګرانه ! دا دوکه نده،ته زماخوښ یې،زه له تاسره مینه کوم،دزړه مینه درسره کوم،ماله نوروخلکوسره هم خبرې کړې دي خو قسم کوم ،چې یوه ته مې هم دمینې اویاساعت تېرولوپه نیت زنګ ندی وهلی اونه مې هم دا چانس چاته ورکړی دی،ما دلته ډېرو راډیوګانوته په بېلابېلو پرګرانونوکې زنګونه وهلي او له چلونکوسره یې ما خبرې کړې ،خوهغه خبرې تنها په پروګرام کې د سندرې غوښتنې،اویاهم کوم فرمایش پورې محدود دی،که باور نه کوې کومې خبرې چې ما له راډیوګانو سره کړې دي ټولې راسره ثبت دي،که غواړې زه یې په تا داورېدلوکې کومه ستونزه نلرم،هر وخت چې وایې زه اماده یې چې تاته یې واوروم،خو داسې هېڅ نشته چې ستا زړه دې په ما غل شي.

اکرام هم ورته وویل سمه ده زه غواړم ستا ټولې خبرې واورم کومې چې تا په راډیوکې له هلکانو سره کړې دي اوڅه دې ویلي دي،نجلۍ ورسره ومنله،سمه ده وایه د چاپه لاس یې درته واستوم او ځای راته وښایه،اکرام ورته وویل سمه ده زه بیا درته وایم.

هلک له ځانسره کرل رېبل پیل کړل،بنه نو اوس څه وکړم،په دې جلۍ بیاهم باور وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې کې وو چې مبایل ته يې زنګ راغی،نه يې اوکې کاوه،زړه يې نه کېده چې خبرې ورسره وکړي،شمېره نابلده وه،بنده شوه،بیا يې زنګ وواهه ده هم اوکې کړ، د یوه نړیوال ټلویزیوني چینل په سهارنۍ خپرونه کې چې په ژوندۍ بڼه نشرېده،اکرام ته دګډون بلنه ورکړ شوه، دخپرونې دپړاو یو سرلخوا موضوع روښانه شوه،چې سبا به پرې خبرې کوي،اکرام هم دورتللو ژمنه وکړه.

دشپې لخوا يې زینت ته ټېلیفون وکړ،خو دهغې شمېره بنده وه،مجبور شو چې پیغام ورته پرېږدي،په پیغام کې يې ورته ولیکل:

- سلام یو خوستا شمېره په دې ورځوکې ډېره بنده وي،خیر په هرحال،که غواړې چې ما ووینې نو سباسهار له اوونیموبجوتر اتو پورې (S)ټلویزیون خپرونه وګوره،ددې په خاطر مې درته وویل چې بیابه رانه ګیله کوې چې یوځل خوبه دې خبره کړې وم، دادی ماخپل مسؤولیت اداکړ.

سباچې زینت له خوبه پاڅېدلې وه،خپل موبایل يې کتلی و،ګوري چې خاموش دی،ژر يې خلاص کړی و،داکرام پیغام يې ولوست،چې اوونیمې بجې په ټلویزیون کې مېلمه دی.

اکرام خپرونې ته دتللو اماده ګي نیوله چې موبایل ته يې زنګ راغی، بې له کتلو يې اوکې کړ.

بلې !بلې !

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار پخير ته مېلمه يې که ټوکې کوې ؟

نه ټوکې نه کوم رښتيا وايم اوس روان يم.

ښه سمه ده زه له همدا اوس نه (S) چينل نيسم.

ريموټ په خپله ولکه کې اخلم.

زينت ډېره خوشحاله برېښېده، ځکه هغې نن خپل معشوق دلومړي ځل لپاره دټي وي په شيشه ليده، دهغې زړه بې واره ټوپونه وهل، هغې کوټه کې ناسته وه، چې دې به پکې هروخت مطالعه کوله، خو په دې کوټه کې ټي وي هم شته.

کله چې اوونيمي بجې شوې، دخپرونې کوربه دخپرونې دابرخه ،موضوع اومېلمه معرفي کړل، دزينت دواړه سترګې دټي وي پر سکرين نښتې وې چې اکرام پکې راښکاره شو، دکوربه لخوا ورته ښه راغلاست وويل شو، ده هم په خپل وارسره له کوربه او ليدونکيوسره سهار پخير وکړ، زياته يې کړه، خپل سلامونه تاسو ته ،دټلوېزيون ليدونکيو اوپه خاصه توګه هغو ليدونکيوته چې همدا اوس زموږ خپرونه ګوري وړاندې کوم.

په زينت نودې خبرې داسې اغېزه وکړه لکه يواځې او يواځې يې چې همدا ياده کړې وي، له ډېرې خوښۍ يې يوځل له ټلوېزيون نه غېږه را چاپېره کړه، اکرام يې په تلوېزيون کې دننه ځوځله ښکل کړ، کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خپرونه خلاصه شوه، بېرون ته راووت،فون يې روښانه کړ،له روښانه کېدو سره دزينت زنګ راغی،سلام کلام نه وروسته يې ورته وويل ماشاء الله ګرانه ماويل که ته،يواځې په موبايل کې دومره زړور او با جرئته يې،ته خو په ټلوېزيون کې هم دبلبل پشان غږېدې.

اکرام ورته وويل بس کړه بس اوس مې ډېر صفتونه مه کوه، داراته ووايه چې زماله بدرنګې قوارې خوونه وېرېدې؟

نه غلی شه اکرامه! ولې به بدرنګه يې،انسان هېڅکله هم نشي بدرنګه کېدای اوبيازمادزړه دنياخوډېره دليدو وړ او ښکلې ده،پوی شوې؟اوبل داچې ته خو په بين المللي سطحه سلکټ (انتخاب)يې.

خوای !کله چې تانه دخپرونې کوربه پوښتنه وکړه چې مينه دې کړې؟

تاورته وويل هو.

هغه ويل چاسره دې مينه کړې؟

تانو ولې زه ونه ښودلم؟

اکرام ورته وويل غلې شه لېونۍ هلته څوک داسې نه وايي.

دزينت خودخپل معشوق دليدو نسبي ارمان پوره شو،مګر داکرام زړه خو هماغه شان دزينت دليدو لپاره تږی وو،چې کله به داګل په سترګووويني،ددې تلوسې ترڅنګ په هغې د بې باورۍ فضا هم يوځه ځواکمنه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ زينت دښوونځي په کتابخانه کې له خپلې يوې ټولګي والې سره د کتابونو په ليدو بوخته وه، چې ټولګي والې يې وويل:

اوهووو ! ! زينت څومره په زړه پورې کتاب مې پيدا کړ،ډېرې ښې کيسې دې پکې،ای ته پوهېږې د کيسو عنوانونه يې ډېرجالب دي.

زينت چې تر دې دمه بلې الماری کې د کتابونو په کتلو بوخته وه،له هغې يې پوښتنه وکړه،څنګه کتاب دی نوم يې څه دی او ليکوال يې څوک دی؟

هغې ورته وويل ليکوال يې اکرام دی او... دلته زينت دهغې خبره ونيوله، څه اکرام ! ! !؟؟

ملګرې يې په هيجاني ډول وويل هو ولې؟

همداسې ته راکړه چې زه يې هم ګورم.

هغې کتاب ورکړ مخ اوښت يې وکوت دکتاب پرشا داکرام يوعکس او ژوند ليک کښل شوی وو،زينت هېڅ باور نشو کولای ،خپلې ټولګي والې ته يې وويل داکتاب خو نن زه له ځانسره وړم، همداسې يې وکړل،کتاب يې ځانسره کورته يوړ،يوڅه يې لوستی ووچې اکرام ته يې دشپې لخوا زنګ وواهه،هغه چې اوکې کړ.

- ښه ښه نو ستا کتاب هم چاپ شوی دی،اوتا ماته هېڅ هم تر اوسه ندي ويلي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالمانه دومره لویه خبره پټه کړېوه ،اوس باید جریمه ورکړي.

ـ ښه سمه ده جریمه درکوم خو ،،،،،، حیران و چې په جریمه کې څه ورکړي،ځکه اکرام لپاره اوس اعتمادکول ډېر سخت وو ،حیران وو چې څنګه شي ته غاړه کېږدي چې له زنیت څخه دده ګټه پکې ډېره وي .

بلاخره یې پرېکړه وکړه او په ټیلیفون کې یې ترڅلوېښت دقیقو خبرو وروسته ورته وویل چې داځل جلال اباد ته درشم غواړم تاهم وګورم.

نجلۍ ټکنۍ شوه څنګه به درسره وګورم،تاته خو د پښتنو رسمونه معلوم دي چې څومره سخت دي، زه هېڅکله یواځې له کوره نه یم وتلې،دولس کاله ښوونځی مې په داسې حال کې ویلی چې پلار مې راته ډرېور نیولی وو،سهار به یې له کوره په موټر کې کېنولو ،دمکتب دروازه کې به یې ښکته کړو اوغرمه به یې له مکتب څخه راپورته اوپه کور کې ښکته کړو ،همداسې نوروځایونو ته هم کله تنها نه یم تللې حتماً مې خور یا وربندارګانې راسره وي،نو اوس ته ووایه چې زه څنګه له تاسره وګورم؟داسې نه چې زه نه غواړم تاووینم، بلکې کولی نشم،هره شېبه مې ستا لیدوته زړه کېږي،خوڅه وکړم چې وخت،حالات دې رانه لرې ساتې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل ،هغه زمانه بلکې ستا مشکل دی،زه یوائې دومره پوهېږم چې داخل باید له تاسره وګورم، هرڅنګه چې وي. دجلی ژبه غوړله شوه.

هغه نوڅخڅ ځنګه به شي؟

اکرامه ! ته خوماته داسې سخت سخت شرطونه وړاندې کوې چې دپوره کولو توان یې زه په دې کمزوري زړه کې نه وینم.

اکرام ورته وویل زه نه پوهېږم بس خلاصه مې کړه درته پوهه شوې؟

دهغې اواز بند شو ،ده ورباندې څو نارې وکړې.

زینت !هلو اورې زینت !؟خوله هغې خوا ځواب نه راته پوه شو چې خبرې ترې هېرې شوې.

ښه نو اوس دخدای پامان زه هم کار لرم بیابه خبرې وکړو.

شل پنځه ویشت دقیقې وروسته زینت بیا زنګ وواهه،په دې خاطر چې اکرام له خپلې کړې خبرې وګرځوي.

ـ ګوره اکرامه !هیله کوم ته داسې مه وایه زه به له ډېرو تشویشونو مړه شم، ته ولې له ماڅخه دهغه مضمون،ازموینه اخلې چې مایې لا پاڼه هم نده بېرته کړې؟

اکرام ورغبرګه کړه، ګرانې ژوند ټول امتحان دی، اویوائې دازموینې لپاره باید درس ونه وایو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت ويل خو ، اکرام يې خبره قطع کړه.

ـ خومو نشته، که نورې خبرې لرې مهرباني وکړه اوکه نه وي نو زما د درتلو انتظار کوه، انشاء الله په راتلونکې اوونۍ کې درځم.

اوففف اکرامه ! ولې مې زړه چوې؟

دفون د قطع کولو په وخت کې اکرام ته ورياد شول چې نن خومې قرض هم ترې وانه خيست.

له ډېره وخت راهيسې دادهغې دنده وه چې دخدای پامانۍ په وخت کې به هره ورځ اکرام ته ۳ ځلي I love you وايي.

ژر يې پرې اواز وکړ:زما قرض خوراکړه.

ـ نشته،نن يې هېڅ نه درکوم ته ماته څه ډول خبرې کوې.

ـ وګوره هغه خبرې نودې پورې څه اړه لري،ووايه ژر کوه که يې ونه وايې نوبياکار خوند نه راکوي او ټوله ورځ درته مزاحمت کوم.

زينت وويل نن مې زړه ډېر خفه دی ، نه شم ويلې.

خو اکرام جدي و ،بس چې وه يې نه وايې زه هم موبايل نه بندوم او خبرې هم نه درسره کوم.

ـ يو خو ته څومره شله يې اکرامه !

ـ ښه هه I love you,I love you,I love you امور شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

-اوهو نو دومره چالاکه؟

-بس هو !

فون يې بندکړ،اکرام له ځانسره وخندل، دهغې دې نازونو به ډېر خوندورکاوه.

دا اوونۍ هم تېره شوه، د اکرام دتللو وخت را ورسېد ،خوله هماغې ورځې يې زينت سره خبرې ډېرې نه کېدې،شايد دليل يې هم همدا وو چې اکرام ورته دليدوشرط ايښی وو، نو ځکه به يې ډېرکله خبروته زړه نه ښه کاوه،که ده به ورته فون وکړ ډېرې بهانې به يې کولې، کله به يې مېلمانه يادول اوکه بله يې ويل ناروغه يم ،هغه هم دمسج له لياري.

ماسپښين اکرام دکور په لور وخوځېد ،دهغوی کورته له کابل څخه زيات اوکم ۱۵۰کيلومټره لاره وه،دشپې ناوخته کورته ورسېد ،سباورځ يې له کورنۍ او ځينو دوستانوسره تېره کړه،په دې ورځ يې هېڅ زنګ ورته ونه واهه دشپې يې غوښتل خبرې ورسره وکړ خو مېلمانه راغلل ،تر ناوخته اکرام له هغوی سره ناست و ،له زينت سره يې خبرې ونه شوې.

شپه تېره شوه سهار يې ورته فون وکړ شمېره يې بنده وه،څوځله يې ډايل کړه خو هماغه يو ځواب يې ترلاسه کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ کومه شمېره چې تاسو غواړئ اړیکه ورسره ټینګه کړئ،له ساحې څخه وتلې او یا ګل دی.

ډېر په قهر شو.

ـ ښه نوته اوس دې جلۍ ته وګوره چې ماسره داسې دوکې کوې،زما خو له اول نه په دې زړه غل و ، خیر زه هم ورته نه یم معلوم،تراوسه دې زما مینه لېدلې وه،قهرېږې ندی لیدلی،زه به هم ورسره پوه شم،یوځل زه له دې سره خبرې وکړم،دا اوس دومره لویه ښځه شوه چې موبایل بندوي.

له ډېرې غوسې ورته کور خوند نه ورکاوه،داورځ یې هم په کور کې تېره شوه، بېرون ته هم ونه ووت، په سبایې بېرته دوظیفې په لور وخوځېد.

کابل ته چې ورسېد ، مسج ورته راغی،چې خلاص یې کړ،لیکلي وو:

اکرام جانه ! زه پوهېږم چې ته به ماته ډېر زیات غوسه یې اوته په حقه یې،ځکه داد دوه زړونو خبره وه، او زړونه په اعتماد سره لاسته راتلای شي،خو قسم کوم چې زما حالات ماته ددې اجازه نه راکوي، زه یوه لحظه هم یوائې له کوره بیرون نه شم وتلای، ګرانه !تاته زما پلار او ورونه معلوم ندي،زما دې ستا په مینه قسم وي په هماغه شېبه مې وژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته پوهېږې !ستالپاره ما دادرې شپې خوب ندی، کړی،ستا پرکتاب ستا لګېدلی انځور مې په خپلو اوښکو ځوځو ځله ووینځه،هغه هم رانه خفه وو د تېرپشان یې راسره خبرې نه کولې، خو ته وو ایه جانه چې ماڅه کړي وای؟

داکرام غوصه نوره هم زیاته شوه، هېڅ ځواب یې ورنکړ.

له ځانسره یې وویل دا اوس غواړي چې په دې ماوغولوي زه ورته ماشوم ښکارم،خبره نده چې اکرام ددې پشان نجونې ترسیند پورې تږې بیایي هلته اوبه هم ورته ښیي خو بېرته یې په وچو شونډو راولي،خیر زه به ستا خوښ شم.

بل مسج یې هم ورته را واستوه، هیله کوم اکرام !ماته یوزنګ ووهه ،زه جرئت نه شم کولای، غواړم خبرې درسره وکړم.

بیایې هم ځواب ورنکړ،په غوصه کې وو ویل یې هسې نه داسې څه یې له خولې ووځي چې په اینده ژوند یې بده اغېزه وکړي.

اخر یې چې تنګ کړ،ده هم په پیغام کې ورته ولیکل.

_زه مصروف یم.

خوهغه نه قراره کېده، همداسې مسجونه یې استول،هیله کوم هیله کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوف اکرامه! ته ولې نه پوهېږې زما موبایل کې کارت نشته،کنه ستاپشان کنجوسه نه یم،اوس ماشومان هم نشته چې دوکان ته یې ولېږم او کارت راته راوړي،زنګ راته ووهه،دقیقې دې شمار کړه،چې هرڅو شوې،پیسې یې واخله او یابه دې کله په کارت په دې دمخ وولم.

سبایي په دفتر کې جلسه وه،اکرام ګډون والوته خبرې کولې،ټولوته یې وویل هیله کوم،موبایلونه مو دجلسې تر پایه خاموش کړئ،چې دخبروپه منځ کې ټولوته مزاحمت کوي،په همدې وخت کې داکرام جېب کې دموبایل اواز پورته شو،ډېره بده اغېزه یې ورباندې وکړه،هېڅ یې ونه کاته چې دچاشمېره،همداسې یې په ډېره غوسه سره تڼي زور ونیوله ترڅو مبایل بند شو.

بخښنه یې وغوښته اوپه خبرویې پیل وکړ، کله چې جلسه خلاصه شوه، فون یې روښانه کړ، ډېر زنګونه ورته راغلي وو چې تر نیمایي زیات یې دزینت ول،مسجونه یې هم ډېر استولي وو.

اکرام ورته زنګ وواهه،له اوکې کولو سره زینت ورته وویل:

قاضي صیب خدای مې دې ستاله فیصلو وساتي،داته څه کوې، زما خودې نور زړه وچوه، همداسې څوک کوي؟

اکرام ورغبرګه کړه ،نه !داسې څوک کوي لکه تاچې وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ای اکرامه ! هیله کوم،داسې مه وایه ته اوس هم راته غوصه یې؟ ګوره تاته خو ما اول کې ویلي چې زه ستاله غوسې ډېره وېرېږم،خیر دی، دغوسې مود کې خبرې مه راسره کوه،کنه ته به راته خبرې کوې اوزه به له وېرې مړه یم.

نه زینت تا زه ډېر زیات خفه کړی یم،زه به هېڅکله تاونه بخښم،ته پوهېږې،زما ډېرې هیلې دې تر خاورولاندې کړې او په تا زه تر اوسه هم پوره باور نه شم کولای.

ای لېونیه ! بس کړه کنه !ته ولې نه پوهېږې؟

ایا ستا دا اخر ځل راتګ شو،کورته اونوبیاهېڅکله هم نه راځې؟

دزینت په دې خبره کې ورته ډېرې هیلې وځلېدې، ځان یې غلی کړ، موبایل یې بنه غوږ ته نږدې کړ،ته صبر چې نور څه وایي.

ته ساده کېږه مه، خدای پاک مهربان دی، هرڅه به سم شي، زه خوستاپه مینه مړه یم،ددنیا هېڅ قدرت هم زما مخه نشي نیولای، هغه دې نه د ي اورېدلي چې عاشق ړوند وي؟

خو ګوره ته ډېر تلوار مه کوه، په دې کې به مو خیر وي، نن د زینت خبرې د تېروشویوهرې ورځې نه مخالفې وې،سم لکه نن یې چې همدا درس ویلی وي، داسې خوږې خبرې یې ورته کولې چې دی یې له ځانسره واخست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوناڅاپه يې فکر بدل شو ،هلکه اکرامه داجلۍ خوبه هسې ستا دخوشحاله کولو او غولولو لپاره داسې خبرې نه کوي؟

زه خو وايم چې دې به له ځانسره فکر کړی وي چې راشه چل ورباندې وکړه خدای خبر دی چې دی به بیا کله کورته راځي تمه ورکړه، چې راشي بيابه کوم چل ورسره وکړې.

- نه نه زه يې نه منم ته اوس غواړې هسې ما خوشحاله کړې، هغه دې ندي اوريدلي؟

لمونځ چې قضاشي بيا اداشي

نه اداکيږي قضاشوي ديدنونه

- وګوره اکرامه ته ولې داسې وايې، هيڅکله په ژوند کې ناهيلی کيږه مه چې ګناه لري، زما په دې ژوند کې نور څوک دي، ته خو زما لومړۍ او وروستۍ مينه يې نوزه څنګه له تاسره داسې کولای شم، او ګوره بيا داسې ونه وايې ښه!

چې درنه خفه کيږم، زه دهغو نجونو له جملې څخه نه يم چې ټولې له چل او چل بازۍ نه ډکې وي،هلکانوته دوکې ورکوي ايا تاته زه په دومره وخت کې معلومه نشوم؟

کله کله خو راته وايې چې زه انسان په پنځو دقيقو کې پيژنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه درې اوونۍ همداسې تېرې شوې، اکرام ته بیا څه کار د دفتر لخوا پیدا شو او باید جلا ل اباد ته تللی وای دوه ورځو کې باید خپل کار خلاص کړي او بېرته مرکز ته راشي.

په دفتر کې يې څه بهانې وکړې او یوه ورځ يې نور هم ورباندې زیاته ومنله، همداچې دفتر نه ووت، له خپلې کورنۍ څخه يې هم مخکې زینت ته زنګ وواهه.

ـ جلۍ ! زه جلال اباد ته در روان یم، ګوره که داڅلي دې راته بهانه وکړه، په هماغه شپه دې نمبر ډېلېټ کوم، جلۍ هکه پکه شوه، چې داڅه اوري.

ښه سمه ده جان ! ځان به درنه ځار کړم خوتادې الله راولي، داکرام په زړه دخوښۍ ساړه ننوتل، هېڅ پوی نه شوچې جلا ل اباد ته څنګه ورسېده.

هلته له رسېدو سره يې بیا زنګ ورته وواهه، خوورته يې وویل زه دلته کار لرم او ل باید کارونه خلاص کړم، زه اوته به دریمه ورځ ګورو، ته دې پلان جوړ کړه.

زینت ورته وویل ښه نو کوم ځای کې څه وخت او څنګه ګورو ؟

ده ورته وویل وخت او ځای ته وټاکه، هرځای چې تاته اسانه ښکاري، په شوخۍ يې ورته وویل زه خوستا سو کورته هم درتللی شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی شه اکرامه !زه دې لکه چې ژوندی، نه یمه خوښه چې دلته راځې.

بیا یې ورسره شوخي وکړه:

- دزړه سره اوربدلي مې دي چې د خپلې معشوقې د ورونو او پلار له لاسه وهل خوړل ډېر خوند کوي،نو پرېږده چې دا خوند خو د اول ځل لپاره وڅکم.

دواړو وخندل،زینت وویل وګوره شوخک ته.

ښه ووایه چې چېرې زما دابدرنګه قواره ګوري؟

خومادرته وویل چې هرځای تاته اسانه وي.

نه ته یې ووایه.

ښه سمه ده بیا به زما دملګري په دفتر کې سره وګورو.

څه؟ ستادملګري په دفترکې !هغه به څه وایي؟

ولې څه به وایي ته بېغمه شه، هېڅ به نه وایي زه وربانديې پوره باور لرم.

که هغه درنه زما په اړه پوښتنه وکړي چې داڅوک ده نوته به ورته څه وایي؟

ته غم مکوه هغه له مانه دومره پوښتنې نه کوي، اوکه ویې هم کړي نو بیا ماته دخبرو هنر یاد دی، ورته وایم چې دا مې همکاره ده اولته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخپلودوستانو کره راغلې ده ماورڅخه هیله وکړه چې یوځل راسره وګورې.

سمه ده څنګه چې ته وایې خو ماته دعاکوه چې په بهانه جوړولوکې دلومړي ځل لپاره بریالۍ شم، اوله کوره هم دداسې یو ځا دلیدولپاره ورشم، چې یوائې دزړه رشته مې ورسره شته،او دلسګونوکلیومتره لرې واټن څخه یوائې ما لیدلی دی.

په دې ورځ اکرام ځینې کارونه وکړل،خپل کورته ولاړ لس بجې وې چې له دفتر نه یې ورته رنګ ووهه.

هلکه اکرامه ته دیوه رسمي سفر لپاره ددفترلخوا سلکټ(انتخاب) شوی یې اوباید ترکیې ته ولاړ شې سهار چې څومره وخته کېږي ځان راورسوه،ترڅودلته دپاسپورټ او ویزې کارونه خلاص کړې چې یوائې درې ورځې لرې.

له ځانسره په غوصه شو ،خدای دې بېخ ددفتر هم وباسي او دترکیې هم.

په تندر یې وهم خو کوم بل څوک به یې انتخاب کړی وای کنه، ایا په دې دفتر کې یوائې همدا زه یم چې ښکته مې هم ځغلوي او بره هم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزینت دلید ولپاره یې غوښتل دفتر ته زنګ ووهي او ورته ووایي چې زه نه ځمه کوم بل ځوک وتاکئ بیا یې ویل خو په بل چابه دومره اعتماد نلري کنه.

حیران پاتې وو ،چې داڅه وشول، جلال اباد ته ناڅاپي راتګ،دلته کارونه په بېړه کول،له زینت سره دملاقات ژمنه،ترکیې ته تلل،اکرامه !داخوب دی که حقیقت؟

په کورکې یې هېڅ ونه ویل سهار چې لمانځه ته پورته شو ،کورنۍ ته یې وویل چې دی باید بېرته ولاړ شي،دشپې یې ورته فون کړی وو ،اوامکان لري چې دوه ورځې ورسته ترکیې ته سفر ولري.

هغوی هم ټول حیران شول،داته څه وایې !؟

خوقناعت یې ورکړ،سړک ته ور ښکته شو ، ددوی منطقه داسې ځای دی چې دکابل جلال اباد عمومي سړک یې په منځ کې تېرشوی دی اوبل دا چې ددوی کور له سړک څخه نژدې درې سوه متره فاصله کې و.

اکرام چې سړک ته راووت نو دریم موټر ورته ودرېده، دکرایې خبره یې ورسره وکړه او وروخوت.

هغه عادت درلود ،چې هر سهار له لمانځه ورسته به ویده کېده، که څه هم ښه عادت یې نه وو، خو بیا هم اوس همداسې اموخته شوی وو، نو دموټر د څلور پنځه کیلومتره مزل وروسته خوب وړی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا چې خوب وړی وو ، نو په خوب کې له زينت سره يوې رنګينې او سرسبزه نړۍ ته دسيل او چکر په نيت ورننوت،کوم ډول انځور يې چې دهغې لپاره په ذهن کې جوړ کړی وو نو هماغه انجلۍ يې له لاسه نيولې او په شريکه يې يوه ښکلې سندره د نريو روانو اوبو په منځ کې زمزمه کوله،شاو خوا شنې لوړې او پاڼورې ونې ولاړې وي،له هرې خوا معطره اوخوشګواره هوا راتلله،ده به په زنيت او زينت به په ده اوبه شيندلې،هغه هم حيران وو چې داځای دلته له کومه شو،له ځانسره يې ويل چې داخو افغانستان ندی، نوبيا دابه کوم هېواد وي او دلته زينت له کومه شوه؟

ځان يې ډېرې نېکبخته احساسوه،له هغې سره يې په دې نوې نړۍ کې دمينې او خلوت کيسې کولې،کله چې به يې ډېره شوخي ورسره وکړه زينت به لاس ترې خوشې کړ،منډه به يې کړه ببرته به يې په ناز او کرشمو د اکرام په طرف نازک قدمونه واخستل رابه غلله مخې ته به يې کېښناستله او ورته به يې ويل؟

ـ ای ته ولې ما هره ورځ دلته نه راولې؟

زما خو په کور کې زړه ډېر تنګ شوی دی،هله ژرکوه ژمنه راسره وکړه چې نوره به مې هر وخت راولې،دلاس پړک هم وکړه.

اکرام دمينې په سمندر کې دومره عُمق ته ښکته شوی وو چې ورڅخه راوتل يې ډېر اسان نه ول،دزينت ښکلي او حسين رُخسار داسې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو جلووکې له ځانسره جذب کړی وو چې خبرې،یې ورنه هېرې کړې وې،زینت ورته خبرې کولې خوده یې یوائې مخ او سترګوته کتل.

اخر یې سر ورته په زنګون کېښود.

ښه نو اوس څومره راته ګورې بس دی کنه خبرې راسره وکړه.

خواکرام بیاهم دهغې خبرې نه اورېدې،دومره مصروف ولکه څوک چې دېر یو جالب او دلیدو وړ فلم دټلوېزیون په پرده ګوري او دلوبغاړو حرکات څاري همداسې یې په مخ کې ورک وو ،زینت ته الله پاک یوبل ډول جوړښت ورکړی و.

ډېروخت وروسته یې لاس اوچت کړ او داکرام په مخ یې کېښود ،په مینه ناک انداز یې ورته وویل:

اکرامه !

ته ولې لماسره خبرې نه کوې؟

هغه بیاهم هماغه حالت کې و ،چې زینت ورته جړک ورکړ.

اکراااامه !

اکرام لکه وبرېدلی چې وي ژر یې په مخ لاس راکاږه، او دهغې په وېښتانو یې لاس کش کړ،ګرانې خبرې درسره کوم،ته خو لږ صبروکړه چې زه خودرته په کتلو موړ شم،بیابه ویل هم وکړم خو ته ولې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ناڅاپه په ماباندې غږ کوې ودې وېرولم،له دې سره زینت دمستې اسپې پشان شنها وکړه او له خندا یې ټول ځان رپېده اکرام یې په سینه کې په سوک وواهه،ورته وېې ویل:

نو زه څه خبره وم چې ته دومره ډارن یې ،له دې سره دواړو بیا ښه زیاَت وخندل اکرام بیا دهغې سترګوته کتل ورته وېې ویل:
زینت ! ته په واقعیت سره ډېره ښکلې یې.

زینت له خوږې موسکا سره پوزه مونجه کړه په غرور یې وویل:

کاش چې زه همدومره ښکلې خو وای.

اکرام ورته وویل:

ـ لېونۍ ته څه خبره یې زه خو وایم چې هسې خلک وایي چې په نړۍ کې تر یوسف (ع) نورڅوک ډېر ښایسته نه شته.

خوزه بیا وایم چې په نړۍ کې به ترتا بل څوک ښکلی نه وي،ته دنړۍ دټولو ښکلیو سرداره یې.

ـ غلی شه اکرامه،اوس ریشخند مه راباندې کوه.

دهغې له دې خبرې سره یې لاسونه ترې چاپېرکړل،دومره ټینګه یې ونیوله چې رپ یې هم نشو ورنه خوړلی،په سترګو یې ورته لاس کېښود او په شونډو یې خوله وربښکته کړه،زینت ،وربېږدېده ،دهغه تر ورغوي لاندې یې سترګې سره وزبېښلې ، خو داکرام ممانعت یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونکړ، همدا چې شونډې یې دهغې له نازکو شونډو سره ولګېدې یو وېروونکي درز یې دمینې په نړۍ قیامت برپاکړ.

رنګینه دنیا ،ښکلې نظارې،په ښکلیواو نازکو لباسونوکې تنکۍ زینت داهرڅه یې ورڅخه واخستل.

نور نواکرام پوی شوی نه دی، چې څه وشول اوپه کوم ځای کې دی.

له دې وروسته نو یوې بلې نړۍ ته ور داخل شو، چې هلته په رښتیا یو قیامت وو ،دمخلوقاتو هېڅ اندازه نه کېده، جنت اودوزخ دواړه ورته ښکاره کېدل،رښتیاهم ټول خلک له ډېره هیبته تر ستوني په خولوکې ډوب ول،دیوه هم په ځان کې لباسونه نه ول،خو یوه هم دبل شرمګاه ته نه کتل،په دې نړۍ کې،داسې ځورونکي حالت سره اکرام مخ شو ،چې څوځوځله یې مړ اوبېرته ژوندی کړ.

خوکله هم اکرام سره دحساب کتاب کولونوبت ورنغی،دی لکه دنورو لایتناهي مخلوقاتوپه څېر له هیبته په زړه چاودون کې ولاړ وو،چې اوس به یې نوبت راځي ، اوس به راځي خو هغه وخت هېڅ رانغی،په دومره مخلوقاتوکې اکرام ډېر ناهیلی وواوباید همداسې وای،ځکه چې هلته ځان په ځان سودا ده،ورور دورور له پېژنګلوی څخه انکار کوي او پلار دځوی،څوځوځله یې د تېښتې هڅه وکړه،منډې به یې واخستې ،خوکه هرڅومره مزل به یې وکړ،بیابه هم دحشرله میدان څخه نه شو وتلی،منډو ،تړرو او هلو ځلو یې هېڅ ځای نه نیوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وخت داهرڅه په اتومات ډول بدل شول،فکر کېږي چې اکرام به سترګې غړولي وي،خو لاهم مطمئین نه وو ،بیاورته ټوله نندار ه خوب ښکاره شوه،ځوځله یې هڅه وکړه چې سترګې پرانیزي خو ناکام به شو ،خوبیایې هم خپل کوښښ جاري ساته،داځل یې سترګې تر څو ثانیو پورې غړولې ونیولې،خوبیایوبل حالت ته ورغی.

یو وخت اکرام له خپلو څوملګروسره دجمعې په ورځ دچکر په نیت له دفتر څخه ووت،ملګري یې له ننګرهار څخه راغلي ژورنالېستان ول،دوی غوښتل ښه ډېرسیلونه وکړي نو ځکه پلي ګرځېدل،یووخت په ډېره ګڼه ګوڼه کې اکرام دیوه کوڅه ډب سپي ښکار شو ،دملګرو له جملې یې یوه منډه کړه ترڅو هغه بدبخته سپي ته هم زیان ور واړوي،خو بریالی نه شو او سپي پښې سپکې کړې.

اکرام اوس هم هماغه حالت سره مخ شوی وو ،خوکله چې سپی ورپسې منډه کړه،اکرام یواوچت خېز وواهه،له بېهوښۍ راووت،ګوري چې دی په چپرکټ کې پروت اوله ده کشر ورور یې ساحل ورته ترڅنګ ولاړ دی،په یوه نااشنا ځای کې له نویوحالاتوسره تم دی.

داکرام له سترګوغړولوسره ساحل له ډېرې خوشحالۍ په داسې حال کې په مور اواز وکړ چې ژړا او خندا یې له ستوني مکس راووتل.

مورجانې !مورجانې ! اکرام په هوښ راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام په فکر کې شو ،څه !؟

په هوښ راغی؟

څوک په هوښ راغی؟

زه خو له زینت سره وم.

ای ! زینت څه شوه؟

ببرته په فکر کې شو ، داځنګه کېدای شي د هغې ښکلې اورنګینې نرۍ څخه وتل،دقیامت ورځ لیدل،په هوښ راتلل،عجیبه ده داهرڅه لاڅه معنی لري؟

اکرام په همدې فکرونوکې وو سریې یوې او بلې خواته ګرځاوه چې مور یې ځان ورباندې ور وغورځاوه،شکر هزاربار شکر،خدایه تانه ډېره مننه،چې ځوی دې راته ببرته را ژوندی کړ،زماخوهېڅ تمه ورته نه وه،چې بیابه ورته ووایم ځویه !ای پاکه ربه ستاډېرشکر اداکوم.

مور یې ډېربدحال کاوه،خو پلار یې چې خپله هم سلګیو نیولی وو او هڅکیو وار نه ورکاوه، هغه یې ونیوله اوداکرام ترڅنګ یې کېنوله،ورته یې وویل:

دا نور ناروغان په عذاب کېږي،ډېره په اوچت اواز غږېدا ورته ښه نده،بس دخدای پاک شکریه اداکړه چې زموږ ځوی یې ببرته زموږ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

شلېدلې ځولۍ کې راته واچوه،په دې وخت کې يې پلار ډېر سخت وژړل له اطاقه بهر ووت،ترڅو يې يو ځل بيا مېرمنه چيغې پيل نکړي.

کله چې داکرام مور يوڅه غلې شوه اوساحل له دې ځايه بېرون ووېسته،پلار يې ورغاړې وت،او ښه ډېر يې ورته وژل،دومره يې وژړل چې بې هوښه شو،خواکرام داهرڅه يو خيال ليده،هرڅه ورته بېخي بدل بدل ښکارېدل،نه ژړا ورتلله،نه خندا،خودکورنۍ غړي اودوستان يې ليدل چې چاژړل اوچا خندل.

اکرام خبرې نه شوی کولای،کله په هوښ اوکله به بې هوښه شو،څوساعته وروسته يې مورته اواز وکړ.

-مورې!ومورې!

ژرساحل ورته راغی.

-څه وايې؟

-په ما څه شوي،داکوم ځای دی؟

ساحل وويل،هسې لږ ژوبل شوی يې،انشاءالله اوس ښه يې.

اخوادېخوا يې وکتل نور ناروغان هم په چپرکټونو پراته وو،پوی شو چې دننګرهارعامې روغتيا روغتون دی،ځای يې ځکه وپېژانده،چې څوځله دمخه هم دلته ياله نوروناروغانوسره اوياهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپله چې ناروغ شوی ونو راغلی و،کله چې یې د اپنډېکس اپرېشن کړی وهم چې په هوښ راغلی همدې واټ کې و.

دهغه دتره یو کوچنی ځوی، چې موټر وهلی وو دلته ورسره څو ورځې پایواز و، اکرام ځکه له دې ماحول سره ډېر بلد اوخلک ورته اشنا اشنا په نظر ورغلل.

ساحل ته یې وویل:

ـ زه کاملاً په خبره پوهېږم او ښه یم ته ووایه چې څه شوي؟

هغه ورته وویل،ډېرې خبرې درته ښې نه دي،ډاکټران غوسه کېږي وايي چې خبرې مه ورسره کوئ چې ستونزه ورته پیداکېږي،داچې ته تازه له انستېزۍ (بې هوښۍ)نه راوتی یې نو په رښتیاهم باید ډېرې خبرې ونکړې.

اکرام بیاهم نه منله،یواځې خپله خبره یې تکراروله چې،ووایه څه شوي،کنه چیغې به ووهم.

اخریې ساحل مجبورکړ چې هرڅه ورته ووایي.

ورته یې وویل:

ددوشنبې په ورځ کله چې ته کابل ته تللې،ستاسوموټر په سروبي ولسوالۍ کې ټکر وکړ،ته او دوه نور نفریې د سروبي ولسوالۍ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتون کې له لومړنيو مرستو وروسته دلته راوړي وئ،چې بيا مورته له روغتون څخه خبر راکړ شو.

ـ اوه زما خدايه داڅه اورم.

ـ ښه نو ته چې وايي موږ ددوشنبې په ورځ ټکر وکړ،خير بيانن دڅه شي ورځ ده؟

ـ نن د جمعې ورځ ده.

ـ څه د جمعې؟

ـ هو.

ـ يعنې زما نن پنځمه ورځ ده دلته؟

ـ هو.

ـ ښه زما مبايل چېرې دی؟

ـ ساحل وويل، ستاد جېب بټوه او کارتونه مورته دلته راکړل شول،خو مبايل،ستابيک اونور څه نه ول،بس غم يې مه کوه،مبايل دې اور واخلي،شکر چې ته ښه شوې.

ـ ښه نو اوس ته بايد ارام وکړې،يوه خبره به هم نه کوې،ځکه بيا ډاکټران مورته غوسه کوي، ستاسرغټه ضربه خوړلې،که ته ډېرې خبرې وکړې،کېدای شي چې زيان درته ورسوي،نوهڅه وکړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوائځې ارام وکړې،که څه دې غوښتل ماته په اشارې سره وايه،زه پوهېږم هرڅه درته اماده کوم،پوی شوې؟

اکرام له ځانسره وويل:

ډاکټران خو وايي ارام وکړه،خوزما ټول ارام او سکون خودزينت په خبروکې ده ،هغه به څنګه وي،څه به وربانديې داپنځه ورځې تېرشوي وي،داڅه شوي زه خوحيران يم،ايا داهرڅه به رښتياوي؟

داخبره يې له ځانسره پټه وکړه،ترڅويې ساحل وانه وري. ډاکټر راغی،په سيرم کې يې ورته يو امپول ګډاو چالان يې کړ،څودقيقې وروسته يې خوب وروست،همداسې ويده شو،خوب کې يې زينت ډېره خفه او مړاوې وليده، له اکرام څخه يې ډېرې ګيلې کولې،حتی تر دې چې نه يې غوښتل خبرې ورسره وکړي،هغې ورته ويل:

تازه هېره کړې يم،ستاټولې وعدې په دروغووې،تا لماسره هېڅ وخت مينه نده کړې،هسې به دې زه غولولم.

اکرام چې خومره سوګندونه ورته وکړل،هېڅ يې راضي نه شوه کړای،په ژړا ژړا ورنه روانه شوه، که يې هرڅه ورپسې چيغې وکړې،مګر ځای يې ونه نيوه،په خوب کې يې ورپسې منډه کړه،چې په دې وخت کې راوېښ شو،سريې ډېر شديد درد نيولی وو،ماغزه يې همداسې پړکېدل،اوف اوف يې پيل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاريې ډاکټر راوغوښت، هغه سيرم بند کړ، په کنول کې يې درد يوه پيچکاري تېره کړه، څوشېبې وروسته يې درد ارام شو.

درد يې چې ارام شو، ساحل ته يې وويل، هلکه ماته يو مبايل او سيمکارت واخله، خوهغه يې خبره رد کړه ويې ويل، نه هېڅکله هم نه ته دخبرو کولو اجازه نلري، ايا څوشېبې غلی نه شې پاتې کېدای؟ته وګوره دانور هم ناروغان دي کنه يواځې ته داسې يې.

ياره دوی خويوهم داسې نه کوي، څه چې ډاکټران ورته وايي دوی هماغه شان کوي.

اکرام په غوسه شو ،غلی شه !ماچې څه وويل هماغسې وکړه اوبس،زه غواړم خپلو همکارانو سره خبرې وکړم.

ساحل وويل: ته ولې نه پوهېږې؟

همکاران دې هم تېره ورځ ټول راغلي ول،هغوی خبر شوي دي،کله چې ستا فون دوه ورځې بندو، هغوی زما موبايل ته زنګ وواهه،ماورته ټول جريان ووايه،ډېر خفه ول،بيا راغلل ته يې وليدې،بېرته ولاړل.

خو اکرام بيا هم دمبايل غوښتنه کوله،داځل نو هغه هم جدي شو.

ته ولې په خبره نه پوهېږې وايم تاته خبرې کول ښه نه دي،سر دې ډېر شديد ټپي دی آن مغزوته دې صدمه رسېدلې ،غلی شه اوکنه نه غلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي نو ډاکټرته وایم چې د بېهوښۍ پیچکاري درته وکړي چې یوځل ارام شې.

په دې ورځ یې هم مبایل ورته وانه خست.

سباچې کله دډاکټرانو د وېزېټ (لیدنو) وخت خلاص شو،بیایې ساحل ته وویل،هلکه ماته موبایل ضرور دی ګوره.

پوی شو چې ساحل بیاهم خپله پرونۍ پرېکړه له ځانسره ساتلې ده،نویې په خپلوخبروکې سست والی راوست،هیله کوم،ساحله،ته ولې نه پوهېږې،خودومره باید پوی شې چې،موبایل ماته ډېر سکون او ارام راکولی شي.

اخر یې اړ کړ چې ورته وایې خلي،له مور اوپلاره یې پټ ورته مبایل راوړ،ور یې کړ.

کله چې یې ورته مبایل واخست،اوس ورته دخبروکولو چانس نه پیداکېږي،هره شېبه به دوه او درې نفره وسره ولاړ ول،هغه وخت ته په تمه وو چې مریضان یواځې پاتې شي اوپایوازان ټول وباسي.

همداچې ټول ووتل دزینت شمېره یې ډایله کړه،ډېر اوږود زنګ ورغی ،خو ځواب یې ورنکړ، بیا یې ډایل کړ، هغې بې ځواب ورنکړ،پوه شو چې زینت نا پېژانده شمېره نه اوکې کوي ،ژر یې ورته مسج ولیکه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ځواب راکړه، زينت ! زه يم اکرام.

همدا چې زينت د اکرام استول شوی مسج ولوست،فون يې ورته وکړ.

اکرام ژر اوکې کړ.

ـبلې ګرانې !

ـبلې جان خلک همدا سې کوې؟

زينت غوښتل د ېرځه ووايي خو اکرام يې خبرې قطع کړې،ورته ويې ويل:

اوس ددې خبرو وخت ندی ايا ته زما له اواز نه هم نه پوهېږې چې په ما څه شوي؟

په خبره يې پوهه کړه، چې د ېرې خبرې نه شم کولای،په روغتون کې يم.

د زينت له خولې بې اختياره چيغه ووته.

نااا !هغې اوس داهرڅه هېرکړي و چې په کور کې به څوک ورباندې شک وکړي.

ـولې په تاڅه شوي،ژر ووايه چې زړه مې چوي،اوپه کوم روغتون کې يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژر اکرام ورباندې اواز وکړ زينت ځانته متوجه اوسه چې څوک درباندې پوی نشي.

هغې ويل ژر راته ووايه چې کوم روغتون کې يې کابل کې که جلال اباد کې؟

اکرام ورته وويل دننګرهار د عامې روغتيا په روغتون کې يم.

زينت وويل: زه همدا اوس درځم.

اکرام ورته وويل،نه نه ته دلته مه راځه، زما ټوله کورنۍ دلته راسره ده،ستا راتګ دلته ښه ندی،ستا کورنۍ به هم درباندې شکي شي،خو زينت اړيکه قطع کړه،اکرام حيران شو چې څه وکړي ،خوزينت ورته پيغام وليږه پکې ليکلي يې و: زه کور کې څه بهانه کوم، اوتاته ځان در رسوم،هغه ورته وليکل:

مه راځه،دا ښه نده چې ته دې دلته راشې.

خوهغې نه منله همداسې را روانه شوې وه،اکرام له ځانسره په سوچونو کې سرشو ويل يې:

زينت خوپه هره بهانه چې وه له کور راووته اوس به زما څنګ ته راشي،نو زه به خپلې کورنۍ ته څه وايم چې دانجلۍ څوک ده اوزه ورسره څه اړيکه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم یوه بهانه جوړه کړه، ساحل ته یې وویل چې د زینت په نوم یوه انجلۍ راځي، په ننګرهار کې زموږ د ولایتي دفتر کارکوونکې ده چې راغله رهنمایي ورته وکړه.

نیم ساعت څلوېښت دقیقې به لانه وې تېرې شوې ،اکرام د وربانده اخسته سرنوشت او پېښې په هکله په سوچونو کې دومره ژور ننوتی و چې هېڅ یې هم نه لیدل،ډېر وروسته یې د چپرکټ ښي طرف ته وکتل،ګوري چې په تور حجاب کې اوږده نرۍ نجلۍ ولاړه وه،له دواړو سترګو یې داوښکو باران اوپه اکرام کې یې ګنډلې وې.

په دې وخت کې یې دشاوخوا نور ناروغان دهغه چپرکټ ته متوجه ولیدل،زینت دومره په مهارت ټول ځان تر سترګو په حجاب کې پېچلی و چې پېژندل یې ډېر سخت ول،خو اکرام ډېره ژر وپېژندله،همدا چې ورویې کتل، زینت سترګې وزبېښلې اوپه سینه یې را پربوته،ښه ډېریې ورته وژړل،ډېرې سلګۍ یې ووهلې، خو اواز یې په سینه او ستوني کې پټ ساته،زینت اوس په اطاق کې دادومره خلک نه لیدل.

اکرام هم ډېر وژړل ساحل ورته وویل خورې !

ډېره مه ژاړه، شکر دی اکرام اوس بېخي ښه دی، ډېرې خبرې هم وسره ښې نه دي، خو زینت هېڅ نه غلې کېده ددې خونې ټول ناروغان اوپایوازان ورته حیران و ،چې داڅه کیسه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچپرکټ خواته یې لاندې په رنګه مرمرو کېناستله اوښکې یې تویولې اکرام یې لاس په لاس کې ونیو او از یې پرې وکړ.

زینت !ای زینت !

داخلک به څه وایي هیله کوم غلې شه، خو هغې خپله ژړا اوسلګۍ نه شوې کنټرول کولای،ښه ډېر یې وژړل،اوښکې یې وچې کړې

نور یې ورنه په بند بند ستوني پوښتنې پیل کړې.

خوساحل اکرام ته د ځواب ورکولو وخت ورنکړ،هرڅه یې ورته وویل.

زینت ډېر وخت ورسره ناسته وه.

اکرام ساحل ته وویل،ترڅو چې زینت زما خواته وي هیڅ څوک مه را پرېږده،ورته وایه ډاکټران څوک نه پرېږدي.

ترډېرځنډ وروسته یې زینت ته وویل:

ته اوس ولاړه شه، چې کورنۍ به دې درته تشویش کوي.

زینت هم ورسره ومنله،خو هغه پخواني خماري سترګې او هفت رنګه دایره وي مخ یې خپل خواص له لاسه ورکړي و،سترګې یې داسې سرې شوې وې تابه ویل پوره لس شپې یې خوب ندی کړی،په سلګیو کې یې خدای پاماني وکړه اوخپل کورته ولاړه.

اکرام څو ورځې وروسته له روغتون څه خارج شو،خپل کورته ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میاشتې په تېرېدو سره بېرته خپلې دندې ته ولاړ.

یوه ورځ اکرام په بابر بڼ کې له څوتنو ملګرو سره ناست وو، چې زینت ورته فون وکړ، خوداچې اکرام د ملګرو په مخ کې اوداوخت د خبرو لپاره مناسب ونه ګاڼه نو یې ځواب ورنکړ، فون یې قطع کړ.

هغې څو زنګونه ووهل، اکرام بیاهم ځواب ورنکړ، زینت مسج ورته ولیکه، هیله کوم اکرامه !ځواب راکړه، ډېرضرور کار مې درسره دی.

خو اکرام لازمه نه ګڼله، چې په دې وخت کې دې ورسره خبرې وکړې، هغه ویل چې دشپې لخوابه په اطاق کې په بېغمه زړه ورسره ښې ډېرې خبرې وکړي ویل یې دالېونۍ هروخت همداسې کوي کله چې ځواب ورنکړم، نوبیا سل رنګه بهانې او چلونه کوي، ترڅو ځواب ورکړم.

مازیګر چې کله خپل اطاق ته راغی زنګ یې ورته وواهه، ډېره خفه وه، ویل یې له تانه مې هېڅ داسې تمه نه لرله.

اکرام ورته وویل، خیر دی ګرانې ملګري راسره وو، خو زینت ډېره خفه وه، اخر اکرام ورته وویل بس چې ته ډېره خفه یې دادی زه درنه

بخښنه غواړم.

ـ ښه نو اوس وو ایه چې څه خبره وه، خیریت خو دی کنه؟

ـ خاورې په سر خیریت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام پوی شو چې خبره خرابه ده.

- هیله کوم ووایه زما دې تشویش کړ،څه شوي ته خوبه روغه یې کنه؟په کور کې هم ټول ښه دي؟

-هو یو هم بلا ندی وهلی.

-ښه چې ټول ښه دي نو غم مه کوه هرڅه به سم شي.

زینت په قهر سره وویل،هېڅ هم نه سمېږي اکرامه !ته ولې نه پوهېږې بېګاته بیاهغوی راځي.

او داځل زه مطمینه یم چې پلار مې دستمال ورکوي، کوم شپږ وارې راغلل او هرځل یواځې ستا لپاره ما انکار کړی دی.

- ته پوهېږې اکرامه ! چې زه یواځې خپلې پښتو نیولې یم،ستونی یې ژړا ونیوه ،خدای دې داپښتوهم په مرګ سپېره کړي،چې هرځل دیوچادمانع کېدو باعث کېږي.

اکرام یې خبره ونیوله نو تاخو ویل چې هغوی به بیارانشي.

اوففف اکرام ! زما خو نور هېڅ حوصله نشته خو ګوره مخکې مې هم درته ویلي او اوس یې هم درته وایم،ښه دې غوږونه خلاص کړه، که چېرې زما کوژده له عمر سره وشي، ځان وژنم.

اکرام ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره ګرانې زه پوهېږم داډېره سخته ده ،چې ته د مور او پلار په مقابل کې ودرېږې اوزه هم ډېر جرئت نشم کولای چې له خپلې کورنۍ سره داسې خبرې یادې کړم ،په دې خاطر چې له زینت نه د اوس وخت لپاره ځان خلاص کړي دروغ یې ورته وویل: ځکه له ما مشر ورور مې لا کوژده نه ده کړې نو زه به څنګه هغوی ته دخپل ځان په اړه داخبرې وکړم.

اوتاته خو معلومه ده چې پښتانه تل مشر اولاد ته واده کوي هغه هلک وي اوکه نجلۍ ،ښه نو اوس ته ووایه چې زه څه وکړم،ایا زه له خپلې کورنۍ نه پټ درشم او بېګاته ستادکورنۍ په وړاندې هغو خلکوته ووایم چې زینت زمامینه او زما ښځه ده تاسو نشی کولای چې دلته په دې نیت راشئ ترڅو هغه خپله اینګور جوړه کړئ؟

ـ نه اکرامه داسې ونکړې،زه نه غواړم چې زما کورنۍ دې بدنامه شي ځکه چې موږ په دې ځای کې ډېر لوړ نوم لرواو بل داچې زه داهم نه غواړم چې سبا دې خلک د تښتېدلې نوم راباندې کېږدي او ګوره ګرانه ددې هرڅه ترڅنګ زه داهم نشم زغملی چې ستا شخصیت،عزت او نوم اونښان ته دې هم څوک په ټیټه سترګه وګوري اوپه ټولنه کې دې په یوه بد نوم یاد شې.

ـښه نو ته ووایه زه څه وکړم ته چې څه وایې زه همغه شان کوم.

ـ بس زه نه پوهېږم چې هرڅه کوې خو خبر مې کړې، موبایل یې بند کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اوف خدایه داڅه په مصیبت اوښتی یم، یوپنځه زره دعاګانې خوبه یې له ځانسره کړې وي، چې ای خدایه ته خویې پلار او مور هغو خلکوته انکاري کړي خو ژر به یې له ځانسره وویل:

زه خو په رښتیا چې احمق یې ښه ! که فرض کړو چې هغو خلکوته یې پلار انکار وکړ ایا زه له دې نجلۍ سره واده کولی شم؟

نه هیڅکله یې نشم کولای.

داچې اکرام له ولې په دې باوري وچې هغه هیڅکله له زینت سره واده نشي کولای دا یوه بله معمی وه، خو خپل زړه ته یې هم قناعت نشو ورکولی اونه یې زینت هیرولی شوه.

لاره ورنه ورکه وه، چې اوس څه وکړي.

اکرام په تعویذ ونو او بندونو ډېره عقیده نلرله، خو په دې ورځ دزینت لپاره له ماښام سره له اطاقه ووت، په دې لټه کې شو چې اوس یوڅوک پیدکړي چې له ده سره مرسته وکړي، په پوښتنو ګرو ېګنو یې یو تعویذ لیکونکی، پیداکړو ژر ژر یې خبره ورسره شریکه کړه، هغه ورته وویل، چې زه دې کار کوم خو پیسې دې مصرف کیږي.

اکرام ورته وویل، څومره روپۍ پرې لګیږي؟ تعویذ لیکونوکي ویل شل زره افغانۍ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داکرام په سترګو تیاره زیاته شوه، بدن یې مېږي مېږي شو ،له ځانسره یې دتعویذ لیکونکي خبره تکرار کړه.

ششششل زره ! !؟

په مخ یې خوله راغله

په قهر یې تعویذ لیکونکي ته وویل:

ته د انجلۍ ولور غواړې که ماته یو تعویذ لیکې؟

ملا په سړه سینه او لویه حوصله ورته وویل:

- بچو !که دومره اسانه وای او ته دومره باتور یې نو بیا په ماپسې دڅه لپاره راغلی یې؟

- اوف خدایه پاکه ته خورحم وکړې،دانو په کوم غم کې ایسار شوم،له ماسره خو ټولې په جېب کې دوه زره افغانۍ دي.

نا امیده دتعویذلیکونکي له څنګه پاڅېده، روان شو، تعویذ لیکونکي ورته وویل راځه مراعت به درسره وکړم،زړه مې درباندې دردکوي ځوان یې کنه له شل زور څخه کمې نه اخلم.

خیر دی ته ۱۵زره راکړه، بیایې هم خبره ورباندې ښه ونه لګېده،ترې روان شو،نور یې نو نه غوښتل چې یوه خبره هم ور سره وکړي،له ځانسره په خبرو شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته اوس دې احمق ته وګوره،زه ورته دبانک رئیس ښکاره شوم،دخلکوله مجبوریته بده استفاده کوي،ته ورک شې اوستادې تعویذ ورک شي، زه هېڅ ستاسوپه دې کاغذونو عقیده نلرم خوڅه وکړم نن ډېر مجبور یم ،اوبو اخستی یم ځکه زګ ته هم لاس اچوم،که څه هم په دې ښه پوهېږم چې دا زګ مې هېڅ دردنشي دواکولی،خو زړه مې ارام نه کوي او غواړي دخپل ځان دبچ کولو په خاطر له دېرو ستونزوسره په کلکه مقابله وکړي.

ای پاکه ربه ته خو رابانديې رحم وکړه،ستا په بنده ګانوکې خوهېڅ رحم نشته.

زه نوڅه وکړم، داخو ډېره ګرانه شوه،اوس کوم خوا لاړ شم.

له ځانسره لکه لېونی ګرمېده اوراغلې لارې ته مخامخ شو.

چې بیایې د هغه ملا اواز واورېده، په دې سره ته هېڅکله هم نشې کولای چې خپله مینه لاسته راوړې،که هرڅومره ورپسې وکړېږې او له هغې سره ځان په غمونو او دردونوکې شریک وښيي،ته حوصله نه لري،نونشي کولای چې خپل مقصد اومنزلت ته رسېږې،خواوس په اکرام دهغو خبروهېڅ اثر نه کاوه،سم لکه دېوال ته چې لګیااوسې.

کله چې اکرام ببېرته راتاو نه شو، تعویذګر وانګېرله چې مړی یې له خولې ووته،نو پسې ور روان شو،لګ لرې یې ودراوه، له مټ نه یې ونیوه، ته خوراشه ګوره داسې کار نشته چې الله ج ورته دحل لار نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي پيدا کړي، ته راشه زه درسره مرسته کوم خير دی يوه انه هم مه راکوه،راشه زه پوهېږم ته اوس ډېر فشار لاندې يې،فکر دې سم کار نه کوي،خدای مکړه داسې کوم کار ونکړې چې هم ستا اوهم دهغې جلۍ په زيان تمام شي.

اکرام يې له ځانسره روان کړ،خپله جادوګري او چشم بندي يې پرې وکړه،دوه درې شوېستونه او يو کاغذ يې ورکړ،ورته يې وويل:

دامې دهمدې لپاره مخکې له مخکې ليکلي دي،ډېره خواري مې ورباندې کړې ده،پوهېږم چې زموږ ټولنه له داشان ستونزوسره ډېره مخ ده،خو ګوره چې دې ته به يوائې سور پوښ نه ورکوې نور چې هر ډول وي پروانکوي،په تلوکې يې ورته وويل اوس ستا خوښه چې هرڅومره شکرانه راکوې،هغه هم ددې په خاطر وايم چې تعويذ دې اثر وکړي،کنه په خدای که به مې يوه روپۍ هم درنه اخستې وه.

دجېب دوه زره روپۍ يې ترې واخستې او درخصتولو په وخت کې يې ورته وويل،ګوره ځوانه تعويذبه په مټ پورې وتړې،او ساختونه يا شوېستونه به نن ماخوستن څلور واړه په پاکه ګياکې وسوزې انشاء الله چې هغه څه به کېږي چې ستا خوښه وي خو ګوره چې بې غوري ونکړې،کار خدای پاک کوي خو موږ اوداتعويذونه يې ورته وسيله ګرځولي يو.

ترټولو جالبه خو داوه چې اکرام بايد ولي تعويذ په مټ پورې وتړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ته يې هېڅ خوند ورنکړ، په چټکۍ ترې روان شو، همدا چې ورسېده ساختونه يې مخې سره وسپړل او د ملا خبرې يې عملي کړې.

دشپې يوولس بجې وې چې دزينت له موبايل څخه ورته پيغام راغی،همدا چې پيغام يې ولوست،موبايل ترې دځمکې په لور حرکت وکړ په ځمکه چې ولګېد ،بېټري يې يوخوا او کوور يې بلې خوا ولاړ،يوه درنه چيغه يې وکړه اوورسره ښه په اوچت اواز يې تعويذ ليکونکي ته په ښکنځلواوبدو ردو پيل وکړ،تعويذ يې هم سمدلا وشکوه لرې يې وغورځوه،ښه ډېرې وژړل،دځنګ اطاقونوڅخه يې هم ملګري راغلل،له اکرام څخه يې د پېښې علت وپوښت خوده هېڅ نه ويل،اخر يې کمال ته چې ترټولو ورته اعمادي وو اودزړه هره خبره يې ورسره شريکوله، وويل:

زينت يې بل چاته ورکړه !

هېڅ ځمکې ځای نه ورکاوه، ټول جهان ورباندې اور شو.

ای خدايه ! ته رحم وکړې، چې زينت به په څه حال وي،هغه خوبه مړه شي،زنګ يې ورته وواهه خو ځواب يې ورنکړ، بيايې شمېره ډايل کړه، په دريم ځل فون بند شو، يوځل يې بياښه وژړل،خوب هم نه ورته.

لکه لېونی،يوځل يې کوټېندته لاس کړ،واسکټ يې واغوست،بس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم وريسې،داسې ونه شوه،په زور وي که په رضا زينت له کوره اوباسم،بيايې دټولو لاس خلاص،زه وګورم چې څوک زما مخې ته راځي اوس نو ددې په قصه کې هم نه يم چې زموږ واده کېږي اوکنه زه دا نجلۍ د بل چا په کور کې نشم زغملی.

که زينت څه ويل اونه يې منله ،دومره به يې ووهم چې په ماکېږي،ملګرويې ورته نصيحتونه کول.

ـ اکرامه غلی شه ،څه له ځانه دې ماشوم جوړ کړی دی،دانو څه پېښې دي چې ته يې کوې،زور خودې ورسره نشته ،خپل پلارېې دی چې وريې کړه وريې کړه.

تاورته کله ويلي وو چې دالور دې ماته راکړه،کومه جرګه دې وراستولې وه اوکه هسې د هوا مرغان له خلکو اخلې؟

حوصله دې پرځای کړه،دادحل لاره نده،کومه چې تا نيولې ده،فکر ارام کړه اوس خو کار شوی دی،ستا دغه کارونه هېڅ ګټه نلري،نودا ښه ده چې غلی کېښې.

دهغوی خبرو پرې يوڅه غبزه وکړه، په خپل ځای کې کېناست،ټول ملګري ورنه لاړل ،يواځې کمال ورسره پاتې شو،په دې خاطر چې دا هلک څه چل ونکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه او دریمه ورځ یې زنګ ونه واهه،په شلورمه ورځ پوهنتون ته په لاره وه،چې دزینت موبایل ته زنګ ورغی،له دوه درې زنګونو تېرېدو وروسته فون اوکې شو مګر اواز بدل وو،بلې بلې بلې !خواکرام پرې غږ ونکړ،له هغې خوا اواز بیا راغبرګ شو، هرڅوک چې یاست بل وخت اړیکه ونیسئ،موږ شفاخانه کې یو.

اکرام بیاداسې شو لکه څوک یې چې په سر ښه کلک ګذار ورکړي،دنیا پرې تاوه شوه،له دې خبرې سره یې زړه دومره په اوچت اواز درزا پیل کړه چې په خپلوغوږونو یې دا درزا داسې اورېده لکه څوک چې یې په ملا ډبوي.

څه شفاخانه !په زړه کې یې وویل لکه چې دې کم عقلې څه خاورې ایرې خوړلي.

خیر خیر یې ویل له نیمې لارې راوګرځېد،پښوکې یې زور ختم شو،زړه یې مړشو، سترګو لیدل بس کړل،یوه لوړه ودانۍ وه ترڅنګ یې کېناست،مخې ته یې یوکراچۍ ولاړه وه چې یخې اوبه اوغیر الکولي مشروبات یې پلورل اواز یې ورته وکړ.

وروره یو بوتل اوبه خوراکړه.

وبه یې وڅښلې له پښویې مړه مړه خوله روانه شوه، تندي یې سوخت شروع کړ،ژبه یې ډېره وچېده،ښایسته څنډوروسته یې ځان کې لږ متره پیداشو، په ډېر زور راپاڅېد ،ورو ورو روان شو، هغه لاره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې ځایه یې هره ورځ په لس دقیقوکې لنډوله،نن یې په پنځه څلویښت دقیقوکې ووهله.

همداچې اطاق ته ورسېده،سره لرې ورباندې راغله،بدن یې لزړه پیل کړه،یخ یې شروع شو،دوه کمپلې یې واغوستې خو زینت یې نېغه سترګوته ولاړه وه، یوځل لکه لېونی کمپلې یې له ځانه وغورځولې،پرېږده چې مړ شم،زه بدبخته.

خلک خودخپلې مینې لپاره ځان قربانوي نوماڅه وکړه،زه به هم خلکوته دخپلې مینې اوبهادرۍ کیسې کوم؟

پکارده چې زهر وخورم،زمامینه دبل چاپه نوم شوه،اوماکمپله اغوستې پروت یم،څومره لاښه ښکارم.

په بیابیایې دزینت شمېره رخ کړه خو چاځواب ورنکړ.

سبالس بجې یې پلارموبایل اوکې کړ،همدا چې بلې یې کړل،اکرام وپوهېده چې دزینت پلارسمندرخان دی،له هغې خوا بیا غږ وشو بلې څوک یاست؟

اکرام ځواب ورکړ:

السلام علیکم کاکا جانه !

وعلیکم سلام ستړی مشې،څنګه یې؟

مننه خوشحاله دې اوسې کاکا جانه،کور موودان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان یې ورته د زینت د همصنفۍ وروړ معرفي کړ.

زه حیدر یم د شپنې وروړ هغې راته وویل چې خورجانه یې زینت ناروغه ده، ډېرزنګونه یې ورته وهلي خو ځواب نه ورکوي.

تاسو راته ویلی شئ چې خورجانه اوس څنګه ده؟

سمندرخان ځواب ورکړ:

عزتمندشې بچی! هو دخدای فضل دی اوس رکه روغه ده، خواستراحت کې ده،ډاکټرانوورته ویلي چې ترڅوورځوباید ارام وکړي،تاسوتشویش مه کوئ،شپنې لورته مې وwایه چې اوس یې خورکۍ ښېخي جوړه ده.

اکرام بیا وردمخه شو،زه خوېې ورته وایم مګر دایې نه مني،که کېدای شي نو یوځل به ورسره خبرې وکړي چې زه دشپنې له جنجاله خلاص شم،ددې به هم زړه صبرشي.

هو ولې نه دومره خوکولی شي چې هغې سره خبرې وکړي،زه به موبایل ورته واستوم.

اواز یې وکړ.

جلوې !وجلوې !

اخوانه دکوچنۍ ماشومې اواز راغی څه وایي بابا !؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه دا مبایل دې عمه ته یو سه، چې خو رجانه یې ورسره خبرې کوي.

ماشومې مبایل واخست تر کوټې یې له ځانسره په وړه ژبه زمزمې کولې.

امه ! ای امه !

هه دا واخله، چادرته زنګ وهلی دی، بابامې وویل چې تاته یې راوړم.

مور یې ورسره ناسته وه ، ویې ویل دانو اوس خبرې کولی شي، خو دا مبایل بند کړی کنه.

مبایل زینت واخست، په غالب ګمان چې سکرین ته به یې نه وي کتلي، همدا سې یې غوږ ته پورته کړی وي، په ډېر ماتېچن او له غمه ډک اواز یې وویل:

بلې سلامالیکم !بلې ستا اواز نه راځي.

مور یې ورته وویل:لورې !ته دې خبرې وکړه زه درته بېرته ژر راځم.

اکرام شکر وویست ښه شو چې دا خو ولاړه.

له ډېر خوا اکرام پرې په ډېره ملامته ښه اواز وکړ.

زینت !تا ولې دا سې وکړل !؟

ایا تا د خپل ژوند او کورنۍ لپاره هېڅ فکر هم ونکړ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینت ټکان وخوړ چې دا خو اکرام ده تشویش یې شو چې له پلار سره به یې څنګه خبرې شوې وي، په ژړا شوه،فون یې بند کړ،خو اکرام بیا ورته زنګ وواهه، له اوکې کولو سره زینت وویل:

زه اوس روغه جوړه یم،ګرانې ته تشویش مه کوه، زه درته بیا زنګ وهم.اکرام پوی شو چې بیا یې څنګ ته مور اویا کوم بل څوک راغلل.

زړه یې ښه شو،له ځانسره یې وویل شکر خدایه چې له مرګه دې وساتله،په همدې وخت کې زینت ورته مسج را واستوه، ته زنګ مه وهه،چې هره لحظه راسره خلک وي،زه خپله درته فون کوم، اکرام په دې خبرې سره نور هم ډاډه شو.

دوه درې ورځې اکرام زنګ ونه واهه اونه زینت زنګ وواهه،اخر اکرام ځان کنټرول نه شو کړای،زنګ یې ورته وواهه،خو دهغې مبایل بند و.

په سبا زینت ورته زنګ وواهه،اول یې ښه ډېر ورته وژړل بیا یې ورته وویل:

اکرامه زه خپل ځان وژنم نن وي اوکه سبا،داکار به حتماً کوم خوتانه یوه هیله کوم چې خپل ژوند په خپله طریقه پیل کړه زما په فکر کې نشې،تاته زه په هغه مینه قسم درکوم چې له ما سره یې لرې زما په اړه به هېڅ تشویش نه کوې،داسې وانګېره چې ما اوتا هېڅ نه پېژندل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ګوره ګرانې دادحل لارنده، کومه چې تا غوره کړېده، ته باید په دې پوه شې چې هرڅه په ازل کې شوي وي بل څه نه کېږي، مور باید تل ،يوائې دځان په اړه فکر ونکړ اودزړه خبره ونه منو، ځکه دېرو خت دزړه خبرې اوفیصلې سمې نه خېژي، هیله کوم ځان هوښیار کړه.

داکرام خبره یې قطع کړه، هو دامنم څه چې په ازل کې شوي وي بل څه نه کېږي، خو زه پوهېږم چې زما په ازل کې یې څه لیکلي دي، تاته خوشحاله ژوند غواړم اوماته دمرګ اوځان وژلو لپاره دموقع په لاس راتللو دعاوې کوه اکرامه !

- وګوره زينت ته ځان پوی کړه، هرڅه به خدای پاک سم کړي، زه پوهېږم چې ستا پلار هېڅ وخت ستا په زیان کار نه کوي، ستالپاره یې چې کوم څوک ټاکلی دی، ترهرڅه لومړی به یې دهغه دکورنۍ، خپل اوخپلوانو په اړه پلټنې کړې وي، بیابه یې دهلک په اړه هراړخېزې څېړنې کړې وي.

ستا پلار اومور خوله د ې خبر نه ول چې زه ا وته مینه کوو، زه پوهېږم که اوس هم ستا پلار خبر شي چې ته له یوه بل چاسره د مینې اړیکه لرې نوهغه به ډېر خفه شي اوکېدای شي چې دخپلې پښتونولی په سبب دمرګ ترپولې ستاترڅنګه در ورسېږي، نوته هڅه وکړه چې خپل پلارجان خفه نکړې، زه پوهېږم چې داډېره سخته خبره ده، خو ګوره کوموا شخاصوته چې لوړ نومونه ورکول کېږي او قهرمانان یې بولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی همدومره مشقت او دردونه ګاللي اوبيايې دانومونه خپل کړي کنه داهرڅه دومره اسانه ندي.

زينت جانې !زه هېڅکله هم تانشم هېرولی،ته زما دسترګوتور يې خو اوس هېڅ نشي کېدای،هغه څه چې زما اوستاپه فايده دي هغه ستاخپلې کورنۍ ته پام کول او دهغوی دعزت ساتل دي،زه به له تاسره په هره ستونزه کې مرسته وکړم،خوته يوائې زمايوه خبره ومنه ګرانې چې هېڅ داسې کارونکړي چې خدای مکړه سبادې کورنۍ ته ستاپه سر څوک پېغور ورکړي.

داسرار اتل دنظم دوه درې کړۍ يې ورته وويلې چې:

داضروري نده ناداني چې هم ستابه کېږي

دقسمتونو فيصلې په اسمانونوشوي

اوته په ځمکه کرښه راکاږي چې دابه کېږي

زه ستادمينې نه منکر نه يم خوڅه وکړمه

خوهغې بياهم دواړه پښې يوې موزې ته برابرې کړې وي،دهغه خبره يې نه منله.

.بس هرڅه چې وي زمانور ژوند ندی پکار،زه بې له تاپه ژوند اور

پورې کوم،نه يې غواړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ څه چې غواړم هغه مرګ دی، نور ته زما په اړه هېڅ اند ېښنه مه کوه.

بلاخره، دوه درې میاشتو کې یې هغه په دې قانع کړه چې زموږ په قسمت کې به همدا سې لیکل شوي وو.

دا چې د زینت زړه له ځانه صبر کړي په دروغو یې ورته یوه ورځ وویل ما هم کوژده وکړه.

خونه یې منله ورته یې وویل:

ـ ته دروغ وایې.

اخر یې ورباندې ومنله او قانع یې کړه چې دا خبره رښتیا ده.

یوه ورځ زینت اکرام ته په ټېلیفون کې وویل، چې کابل ته د خپلې ترور کره ځي.

اکرام په دې خبره ډېر خوښ شو، ویل یې که قسمت وي کومه ورځ خوبه یې وګورم، ورته یې وویل:

ښه نو کله به راځې او رښتیا ټوکې کوې که رښتیا وایې؟

زینت ورته وویل رښتیا وایم، زه تا سره داسې ټوکې لرم؟

دواړو وخندل، بس که د خدای رضا وي اوژوندۍ وم نو بلې اونۍ کې درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینت په رښتیابله اونۍ کابل ته لاړه،هره ورځ به یې له اکرام سره د ترور له لورګانوپټې خبرې کولې،یوه شپه یې دترور یوه لور چې مرسل نومیده په اطاق کې ورسره یوځای وه، اکرام ته یې زنګ وواهه،دټلوېزیون اوز هم پورته وو،خو ددې اواز یې سم نه شو اورېدای،اکرام ورته وویل:

ولې په جګ اواز خبرې نکوې؟

هغې ورته وویل مرسل راسره ده او ویښه ده، په خپل موبایل کې ګیم کوي ځکه په جګ اواز خبرې نه شم کولای.

په دې شپه زینت له اکرام سره څلور شپیته دقیقې خبرې په پسپکو وکړې،خوکله چې ۷۰دقیقې پوره شوې د مخابراتي شرکت لخوا په اتومات ډول اړیکه قطع شوه ،بیایې زنګ وواهه خو زینت ۴ دقیقې پس ورته وویل:

اکرامه ! لږ صبروکړه چې کمپلې لاندې نور په خولو خیشته پیشته شوم،ساه مې هم تنګه شوه.

دباندې ووتله،دمه یې وکړه،بېرته کوټې ته راغله زنګ یې ورته ووهه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداځل يې خبرې يوڅه ډاډه اولوړې وې،ټلوېزيون اوس هم چالان و ،اکرام ورته وويل اوس نوڅنګه په لوړ اواز خبرې کوې که مرسل درنه پوښتنه وکړي،څه ورته وايې؟

زينت ورته وويل:

مرسل ويده شوې او دټلوېزيون ترڅنګ ده زما اواز نه اوري،که ويخه هم شي، زه يې وينم،بيا فون بندوم.

اکرام ورته وويل کوم وخت راشه چې چکر درکړم.

هغې وويل څنګه؟ دلته خو ډېر بيروبار دی، څنګه به شي ،ماسره خو تل مرسل او دترور نورې لورګانې مې وي.

اکرام ورته دپېښوريو په اصطلاح وويل:

کېنه مړې !

خو يوه پکې ملګرې کړه، خبره ورسره ياده کړه، ورته ووايه چې دلته مې دکورس استاد دی راځه چې سبايې څنګ ته ورشو،زه به ددفتر ادرس ردکړم،دواړه راشئ.

زينت ورته وويل سمه ده زه به هڅه وکړم چې لغماني چل پرې وکړم،خوکه بريالۍ شم.

هغه هم ډېره چهارصدوبيسته ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل خیر ته خو یوځه وکړه،دومره به هم نه وي که بیاهم ونه شونو ما سره اړیکه ونیسه یوبل چل درته ښایم.

هغې وویل سمه ده،همداسې کوم خو ته صبر چې که مرسل راضي کړمه ښه ده هغه په کابل کې بلده هم ده.

په دې وخت کې اکرام له یوه ټلوېزیون سره دیوې خپرونې د پرده یوسر او پرزېنتېر په توګه کار کاوه.

یوه ورځ چې دسبا یې دخپرونې لپاره مېلمانه راوغوښتل ترڅو خپرونې ثبت کړي، دوه مېلمانه یې پیداکړل اوددرېیم په لټه کې وو ،چې زینت ورته فون وکړ.

همدا چې فون یې اوکې کړ،هغې وویل:

اکرامه ! سباته وخت لرې، چې درشم؟

دخوشحالۍ ساړه یې په زړه ورننوتل.

ورته یې وویل:

دانو اوس خبره وه چې تاوکړه؟

ولې نه ګرانې ته به زما خواته راځې او زه به وخت نلرم؟

خو ګوره چې مرسل هم راسره ده او ای !

هغه ګوره ډېره شوخه هم ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل:

پروانکوي، سباته زما دکار دفتر ته راشئ، ټلو ېزیون ته به مو هم بوځم.

ـ نه نه زه هلته نه ځم، خلک به مو ټلو ېزیون کې وګوري.

اکرام په ټېلیفون کې په لوړ اواز ورته وخندل، نه لېونۍ نه دې وینې.

ـ ښه سمه ده ټوکه مې وکړه، درځو خو چکر به راکوې ګوره !

اکرام ورته وویل سمه ده تادې الله راولي، ځان به درنه ځار کړم.

ـ غلې شه اکرامه ! له دې خبرې مې اوس نفرت کېږي له هغې ورځې چې ته ننګرهار ته راتلې، مادرته همدا خبره وکړه اوپه بله ورځ تاباندې موټر ټکر شو اوس مې، دا خبره هېڅ نه خوښېږي.

ـ ښه سمه ده، ځان درنه نه ځاروم، زه هم دومره باتور نه یم.

سباته یې، له یوې تر درې بجو سټډیو بوک(ریزرف)کړه، مېلمانه یې هم په یو بل پسې وخت کې راوغوښتل.

سهار وختي پورته شولمونځ یې چې وکړ، له چای څښلو دمخه یې کلین شیف اوحمام وکړ، په ځان یې سمه خواري وکړه، نوې درېشي اونېک ټایي یې واغوستل، ښه قېمتي سپرې یې استعمال کړه، لس بجې وې چې زینت زنګ ورته ووهه.

ته چې غوږې پورته کړ، هغې ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ عالي جنابه !اوس خو دې له دفتره راووځه کنه.

ـ څه راووځم مطلب دې څه دی ؟

ـ ته خو یو ځل راووځه او یا ووایه چې کوم شعبې ته درننوځو ؟

اوچته پاڅېده، دروازه یې خلاصه کړه، ګوري دوه پتلون کړې جنکۍ ،چې په غربي ستایل یې ځانونه جوړ کړي ،ددروازې مخې ته ولاړې دي، زینت تورې عینکې په سترګو او دعمه لور یې مرسل پاس په وېښتوکې ټومبلې وې،دواړوته یې ،ښه راغلاست ووایه، دفترته یې دننوتلوبلنه ورکړه، داخل ته چې ننوتې،زینت عینکې لرې کړې، لاس یې ورکړ،ترډېره یې داکرام لاس په خپل لاس کې کلک نیولی وو ،اکرام باور درلود ،که مرسل ورسره نه وای نو زینت ښه کلکه غاړه ورکوله، خومرسل یې مخې ته دیوال جوړ وو ،له دې سره تر سترې مشي، وروسته یې مخ مرسل ته واړاوه.

ـ مرسل جان تاسو ښه یاستئ؟

ـ هومننه کوم صیب تاسو څنګه یاست؟

مرسل دزینت په لور مخ واړوه، ورته یې وویل:

ـ زینت جانې !دومره کوچنی او ځوان استاد ؟

ـ زه خو وایم چې ته به یې استاده یې.

هغې ورته وخندل،هو دازما استاد دی،او ویاړم ورباندې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسل چې اکرام ورنه دومره تمه نلرله همدا خبره یې پسې وغزوله، واقعاً چې با استعداده اوباسلیقه ښکاري.

اکرام ورته وویل، خوشحاله اوسې، اغلې مرسل، خو ودې نه ویل چې تاسې په څه بوخته یاست ، زده کړې مو څومره اوپه کومه برخه کې کړې، اوربښتیا ته هم د زینت په شان تنبله یې اوکه څنګه؟

د زینت تندی تریو شو د سترګو په کونجونو کې یې اکرام ته وکتل.

مرسل ځواب ورکړ،زه د کابل پوهنتون د ژورنالېزم د پوهنځۍ ددوهم کال محصله یم.

دزینت لکه چې نور داکرام او مرسل په خبرو رخه راغله،په خبروکې یې ور ودانګل:

خیر نوزه به ولاړه شم، بس همدا تاسو خبرې کوئ.

دریواړو ښه په لوړ اواز وخندل،اکرام خپلې څوکۍ کې کېناست.

د دفتر مستخدم ته یې چې څنګه هدایت او رهنمایي کړې وه هماغه شان یې کړي و چای یې له څو ډوله کېکونو او بیسکټو سره راوړ.

مرسل وویل ښاغلیه،دې ته هېڅ ضرورت نه و، خو زینت غلې وه، دشیدو چای پیالوکې واچول شو.

زینت اکرام ته په موسکا سره وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخښنه غواړم،استاده کولی شم ستاسو له کمپيوټر څخه انټرنيټ ستفاده کړم؟

اکرام ورته وويل هو ولې نه !خولومړی داراته ووايه چې کمپيوټر او انټرنيټ سره دې کله بلد تيا پيدا کړي؟

هغې ورته وويل هغه تاچې داسانه انټرنيټ په نوم کتاب راکړی،کله کله مې د وروړ په کمپيوټرکې دهمغې په مرسته کار کوم.

ښه سمه ده راشه مهرباني وکړه.

نجلۍ راغه د اکرام په نوم فولډرته ننوته،دانځورونوپه کتلو بوخته شوه،ښايسته ځنډ پورې يې وکتل نوره بېرته دمننې په ويلوسره خپلې څوکۍ ته ولاړه.

دغه شان شپې څومره ژر تېرېږي دومره ژر ۱۲بجې شوې، نور نو بايد اکرام ټلويزيون ته تللی وای،دوی ته يې وويل زينت جانې راځئ چې ځوتلويزون ته زه يو دوه خپرونې ثبتوم چې ميلمانه مې راغوښتې ،تاسو هم له ځانه سره بيايم اوزه پوهېږم چې دشيدو چای اوبيسکټو مو اشتها خرابه کړه دخپرونوله ثبتولو وروسته به غرمنۍ وخورو.

مرسل وويل نه ښاغليه ډېره ډېره مننه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ به درنه ولاړې شو زه هم درسونه وایم ازموینې مې رانږدې دي بس دی تاسو موولیدلې زینت راته پرون وویل چې دلته مې استاد دی او ډېر راباندې ګران دی یو ځل ورځو.

اکرام ورته ویل ډېرموښه وکړه خو که غواړئ زه خوشال شم دغرمې ډوډۍ ماسره وخورئ ما زینت ته ویلي زه یو دوه خپروني ثبتوم مېلمانه راځي، اوکه تاسو وایئ نوله مېلمنوبخښنه غواړم، رخصت به یې کړم، مګر تاسوبه ډوډۍ راسره خورئ،داحتمي او جبري خبره ده.

زینت غلې ولاړه وه، هېڅ یې نه ویل،اکرام پوهېده چې د زینت په زړه کې به دا خبرې تېرېده چې کاش مرسل ورسره نه وای، چې هغې خپل زړه ښه ورته تش کړی وای، خو د اکرام لپاره مرسل ډېره په کټه وه.

مرسل هم ورسره ومنله، دټلوېزیون په طرف روان شول.

موټر راغی درې واړه پکې کېناستل،هلته چې ورسېدل، په دروازه کې دتلاشۍ په وخت کې یې ورته وویل دا دواړه مې مېلمنې دي،د نورو دوه مېلمنو نومونه یې هم ورکړل چې راورسېږي اوستډیوته یې رهنمايي کړي.

دوی ولاړل،زینت او مرسل یې انتظارخونه کې کېنولې،اکرام لاندې ښکته شو ، ترڅو کېمره مینان،پیدا او ستډیوبرابره کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغه همکاران خبر شوي وو چې له اکرام سره دوه ښکلې نجونې راغلي دي،ترهغې بېرته پاس ور خته دوه نجونې همکارانې يې له مرسل اوزينت څخه يو اوبل طرف ته ناستې او دزړه خواله يې ورسره پيل کړي وو.

خو دوی ورته د پرې زروړې نه غړېدلې.

يوې همکارې يې چې بربښنا نومېده، اکرام ته وويل:

اکرام صيب،دا مېلمنې خودې هېڅ خبرې نه کوي،خوماشاءالله يوه دبلې نه ښکلې دي.

هغه ورته وويل:

ستاسواو ددوی ترمنځ دومره فرق دی لکه د ونې او ديوال شارو ترمنځ چې وي،دادواړه دېوالي شاروګانې دي اوتاسودونې،نو دونې دشارو بچي،دد ېوالي شارو دبچيوپه نسبت ژر په خبروراځي.

بربښنا او ورېمې په کړس خو زينت او مرسل له ځانسره وخندل،يوبل ته يې معرفي کړي،ورېمې چې دفېشن په نوم يوه خپرونه يې چلوله له زينت هيله وکړه ترڅوورسره يوه خپرونه ثبت کړي،خو هغې انکار وکړ،بيايې مرسل ته وويل هغې هم ونه منله.

په دې کې داکرام نارينه وو همکارانو هم يوه يوه سر راښکاره کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داکرام یو مېلمه هم را ورسېده، نو اوس یې باید خپرونه ثبت کړې وای،زینت اومرسل یې برېښنا او ورمې ته وسپارلې،اوخپله له مېلمه سره ستډیوته ننکته شو، دخپرونې په پنځلسمه دقیقه کې باید وقفه اخستل شوې وای،همدا چې دوقفې اناونس یې ورکړ،پنځه شپږ جنکۍ،دتخنیک شعبې ته راننوتې، اوس نو داکرام دراډیودبرخې همکارانې،ځلا ،سُنن،او یُسرا هم ورسره ملګرې شوې وې،کله چې یې دخپرونې اناونس ورکړ اولیدونکیوته یې ښه راغلاست وویل، مېلمه یې مخاطب کړ،خومېلمه چې دوقفې پرمهال،یې دنجونوډله دتخنیک په څانګه کې ولیده،یودوه ترې هېر شول،خبرې ترې ګډې وډې شوې،اکرام تخنیکر،ته اواز وکړ: ستاپ.

نجونوته یې وویل:

هیله کوم تاسو دا ځای خالي کړئ،خفه نشئ.

هغوی هم بېرون ووتلې،کله چې خپرونه خلاصه شوه، نومېلمه داکرام یوشاعر ملګری و،اکرام ته یې وویل،برېدر دې ددوی لعنت شي، داڅه وو دا؟

هلکه اکرامه !مزې خو تاسو کړې ،مورږخو هسې وسوځېدو ههههههه.

دی یې رخصت کړ،بل مېلمه هم رارسېدلی ووهغه یې هم ستډیوته بوته،خپرونه پیل شوه،چې داخل یواځې زینت دتخنیک په څانګه کې راښکاره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام چې ولیده،زینت یواځې وه،نور یې هم ځان روب داب کې کړ،ترڅو زینت ته ځان په خپل کار کې ډېر بریالی وښیي.

هغې هم خوا ړه خوا ړه ورکتل،خو اکرام ځکه نه شول ورکتلای،چې له مېلمه سره یې په موضوع خبرې کولې او باید خپلې کمرې ته یې کتلي وای، دوقفې اخستوپه وخت کې یې زینت ته اشاره وکړه،ترڅو سټډیو ته دننه راشي.

دخپرونې تخنیکرچې مصطفی نومېده،زینت یې راوسته،سټډیو کې یې دکمرې شاته په څوکۍ کېنوله،داخپرونه یې نوښه په مزه ثبت کړه.

دمېلمه له رخصتولو وروسته اکرام غوښتل چې ولاړشي،خو زینت اومرسل چې له یُسرا سره په راډیو روم کې وې، ورپسې ورغی،اواز یې ورته وکړ.

ځلا !

زمامېلمنې را پرېږ‌ی چې موږ ځو.

هغوی هم راووتلې،مرتضی چې په ټلوېزیون کې یې دموسیقۍ خپرونه مخکې وړله،له دربېم منزل نه ورته اشارې کولې،ددوی دټلوېزیون سټډیو ځمکتلې کې وه.

هرهمکار به یې چې زینت اومرسل ولیده نوخپل کار به ورنه پاتې و.

ځلا وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام صیب،ته څوشېبې انتظار خونه کې کېنه زما له دوی سره کار دی، هغوی په دې کمو شېبوکې دومره خوږې دوستانې شوې وې، چې هېڅ ترې بېلېدلې نه.

دموبایل شمېرې یې هم سره یوبل ته ورکړې وې.

اکرام انتظارخونه کې وو،چې څونفره همکارانویې ولید،مخې سره یې پرې اوازونه پیل کړل.

اکرامه !اکرامه !

داحورې څوک دي اوله کومه دې کړي دي؟

نوید چې ډېر شوخ وو له اکرام نه یې غېږه چاپېره کړه ورته یې وویل:

یاره بچو تاته خوزما دومره تمه نه وه،ته خوډېر وران وختې.

ټولو په یوه اوز وخندل.

اکرام ورته وویل:

غلي شئ خدای دې انصاف درکړي،دامې همصنفیانې دي،غوښتل یې زموږ ټلوېزیون وګوري،چابه یوه پوښتنه کوله،چابله،یوه به ویل اکرامه !

داچېرې ژوند کوي؟

بل به ویل نو دکوم ځای دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شبير وويل:

ماخو لاتراوسه په پښتنوکې په داسې ستايل جنکۍ نه وې ليدلې.

نو ريې اکرام له پښتنو تنګ شو.

چې هغوی هم راوختلې، خو اوس هغه زينت اومرسل نه وې کومې چې له اکرام سره راغلې وې.

دهغوی دد فتر ارايشګرې په دواړو نوره خواري هم کړې وه.

دومره ښکلې ښکارېدې چې هېڅ اندازه يې نه وه.

دواړه يې خپلوولاړو همکارانو ته ور وپېژندل.

دا زينت اودا مرسل ده.

زينت او مرسل هغوی ټولو ته د سلام په نيت سرونه وخوځول.

اکرام هغوی ته وويل:

ښه نو هلکانو ! دخدای پامان، موږ پوهنتون ته ځو.

مرسل او زينت له نجونو سره خدای پاماني وکړه او روان شول.

وږمې ورپسې اواز وکړ:

ـ اکرام صيب دوی به بيا هم کله راولې ښه !

ـ ښه سمه ده راولم يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددروازې څخه په وتلوکې یې یوې بلې ته لاسونه وخوځول اوداسې یې وویل:

-بای قندولکو !

ددفتر موټر کې کېناستل،راروان شول،موټر یې په شهرنوکې رخصت کړ،دوی یولوکس هوټل ته ننوتل،دغرمې ډوډۍ یې نږدې درې بجې وخوړه،له ډوډۍ خوړولو وروسته زینت وویل،استاده ډېره ډېره مننه،نن مې د ژوند تر ټولو له خوښیو ډکه ورځ ده.

کاش هره ورځ همداسې وای.

اکرام دشوخۍ په ډول ورغبرګه کړه.

بس ماسره ګرځه هره ورځ مزې کوه.

مرسل هم مننه وکړه، ډېره خوشحالي،یې څرګنده کړه،ویل یې:

واقعاً نن بېله ورځ وه.

اوس نو هغوی دواړو غوښتل چې ولاړې شي، ددې ورځې په جریان کې څوځله له کوره ورپسې،زنګونه،هم ووهل شو،زینت وویل: چې موږ ځو اکرام هم رخصت ورکړ، خو ورته یې وویل چې پټه ولاړه نشې، هرکله چې تللې ما خبر کړه.

زینت وویل حتماً دې خبروم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د خدای پامان، زینت لاس ورکړ، او دواړه په چکر چکر روانې شوې.

اکرام ترهغې ورپسې کتل چې له سترګویې پنا شوې.

کورته چې ورسېدې نو مرسل زنګ ورته وواهه.

سلام اکرام صیب !

ولا ډېر خوند یې وکړ، ډېره مننه له مېلمه پالنې څخه مو ،مور کورته راورسېدو.

دوهمه ورځ زینت اکرام ته فون وکړ:

- زه همدا اوس روانه یم ،جلال اباد ته، اکرام ورته وویل دا څه وایې، او ولې داسې یوناڅاپه؟

هغې ورته وویل وروریې ورپسې راغلی دی او باید ولاړه شي.

اکرام غوښتل هغې ته یوه ډالۍ واخلي خو اوس یې امکان نه وو ،خدای پاماني یې ورسره وکړه، کله چې کورته رسېدلې وه، بېرته یې د اکرام د اطمنان لپاره ورته زنګ وواهه.

دوه ورځې یې خبرې ونکړې، اکرام بیا د خپل زړه له بدې ګواهۍ ډېر تنګ شو ،له ځانسره یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتماً بیاکومې بدمرغې بلا دده په لور دقدم ایښودلو نیت کړی دی،له ملګروسره ناستې پاستې هم خوندنه ورکاوه،همدا دلیل وو چې ډېر وخت به ورنه بیل او ځانته ګرځېدده.

سهار چې دفتر ته ولاړ، کمپیوټر یې روښانه کړ،بې له کوم ځه کولو یې بېرته بندکړ، ددفترمستخدم غلام ته یې اواز وکړ:

غلام کاکا !

که زحمت درته نه وي ماته خویوه پیاله شین چای کتابخانې ته راوړه،هغه هم دښه صیب په ویلو سره دچایو دترموز په طرف روان شو،اکرام چې کتابخانې ته ننوت،په الماریوکې په ایښودل شویو کتابونویې نظر تېرکړ،پرته دکتاب راخیستلوځخه په کوچ کې په چټکۍ سره کېناست،په ښي لاس یې خپل تندی ونیو، دهسک په لور یې وکتل.

- ای خدایه!ولې دې زما ژوند دداسې دغمونو او ستونزو په ګردابونوکې ایسار کړی دی،ولې راته یوه دحل لاره نه ښیي،زه به نو ترڅو داسې یم،ای الله یو احسان خورابانديې وکړه،هغه څه راته راکړه چې تایې هر مخلوق ته دورکولو ژمنه کړې،خو نن زه درنه خپل هغه حق له وخته دمخه غواړم.

ای پاکه خدایه ماته مرګ راکړه،زه نور په دې بدرنګه نړۍ نه غواړم قدم کېږدم،دانوڅومره له بدمرغیوډکه دنیاده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې يې پورته كتل ،له ځانسره يې خبرې كولې چې دكتابخانې دروازه ټک ټک شوه ،ځواب يې ورنكړ.

غلام كاكا دروازه نيمه راخلاصه كړه.

ـصيب ! زه داخل ته راشم؟

ـهوډېر وبخښه كاكا

غلام كاكا څه ونه ويل دچايو پياله چې له يوچاكليټ سره په شيشه يي قاب كې ايښودل شوې وه په ميز يې كېښوده او له كتابخانې ووت،اكرام مخ كې ايښی مېز په زوره په سوک وواهه،نږدې وه پياله ترې چپه اولاندې وغورځوي،همداسې يې چپ طرف الماری نه يوكتاب راكش كړ،دامريكايي ليكوال ډيل كارنګي لخوا ليكل شوی (دژوند لار) كتاب وو چې پښتو ته ژباړل شوی وو ،دكتاب دمنځ پاڼې يې پرانيستې،خوكتاب كې ورته د توروپرځای دزينت ښكلې څهره ښكاريده،چې دامهال ډېره غمجنه اوله يودنيا فكرونوسره يې دده سترګوته كتل.

ـاووفف ګرانې دلته هم ته يې؟

بيايي شروع وكړه،زه نوڅه وكړم، اخر څه وكړم،ماته خوهېڅ چل نه راځي،زه څنګه تر تا در ورسېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای خدایه چې مینه اومحبت دې پیداکاوه نو داپښتودې ولې ورسره پیداکوله.

سپینې اوښکې یې په مخ روانې شوې،دازه په ځومره سخته ازموینه کې راګیریم،بیابه یې وویل.

په ماپسې بلا چې زینت به څنګه وي ویل یې چې نن سبایې دواده نېټه هم ټاکل کېږي،چې څه به شوي وي ،دادوه ورځې مې ورسره خبرې هم ندي کړي.

زینت ورته ویلي و چې اوس ورته له ده سره خبرې ډېرې ګرانې شوې دي ځکه چې ټول دواده په اړه خبرې کوي،ځوک دنجلۍ لپاره لباسونه،فرش اوظرف اخلي،ځوک دهلک لپاره اوځوک دمېلمنو په اړه خبرې کوي.

ددې لپاره چې اوس زینت له پخوانه یوڅه ښه شوې وه،ناروغي یې هم ښه وه،خسرګنۍ یې هم بېړه کوله چې اینګور ترکوره کړي،خاوند یې هم ډېر ورته وارخطاوو.

اکرام پیاله خولې ته پورته کړه خولایې ورنه غړپ نه وو کړی،چې موبایل یې وشرنګېد ،بېرته یې پیاله له قاب نه اخواپه میز کېښوده ،موبایل یې وکوت ګوري چې د زینت زنګ دی.

داخوزینت ده،کاش چې بد زیر راته ونه لري،نور یې نوهېڅ توان نلرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه نازړه یې د تائید تنې کېکاږله.

-ها ګرانې ته څنګه یې؟ !

-زه ښه یم اکرام او ته څنګه یې؟

- هیله کوم له مادا مه پوښته چې څنګه یم،له سترګو مې اوروښه الوزي،نه پوهېږم څه وکړم ؟

- هېڅ مه کوه،ته خبریې چې راتلونکې پنجشنبه دواده ورځ وټاکل شوه؟

-ها ؟څه وایې ؟

-رښتیا وایم،بیګاه هغوی راغلي وو ،خبره یې سره وکړه.

اوف زینت ! بس یواځې همدا زیری پاتې وو او داغم مې نه لاره چې کله به له تاسره نور دخبرو کولو اودتل لپاره دلیدو چانس له لاسه ورکوم ،دادی داتیګه دې هم په سر راته ونیوله،اوس یې راباندې راوغورځوه چې ورلاندې شم او ښخې رانه خلاصه شې.

زینت وویل،ولې ته څه فکر کوې چې زه ډېره خوشحاله یم؟ته پوهېږې چې زما زړه له وینوډک دی؟اوبیاخوتاته ماویلي وو کنه چې زه ژوندۍ نه پاتې کېږم اومرم.

-په دې خاطر چې زینت ته یو څه روحیه ورکړي ورته ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو څه وکړو ګراني ته وو ایه،تا ته خو مې په هغه ورځ هم وویل چې راځه کومه خوابه ولاړ شو،څه وخت وروسته به مشرانو ته خبر ورکړو ،ګورو به ورسره چې هر څه کېدل،خو تا ونه منله.

زینت ورته وویل زه پوهېږم چې ستاخبرې په واک ندي،بس دابه زموږ قسمت کې ول،اوس غواړم له تا سره یوځل بیا هم وګورم که بیامړه شم نو هېڅ ارمان به مې په زړه نه وي،زه په دې ښه پوهېږم چې تاته به دلته راتلل ډېر مشکل وي،ځکه په دې وروستیو کې ډېر ژر ژر راغلې اوس به نو په دفترکې هم درته څوک اجازه نه درکوي اوستابهانې به هم نورې خلاصې شوې وي چې هغوی ته یې وکړې.

خوکه ته راشې او زه دې ووینم که بیامړه کېږم هم ځنکدن خوبه مې یوڅه ارام وي.

اکرام ورته غوصه شو.

- ته ولې داسې وایې،ته خوبېخي له ژونده نا امیده یې،خیر دی،خدای پاک خو مهربانه دی.

زینت په مات زړه وخندل،هو ښېشکه چې مهربانه دی خو په ما اوتا باندې ندی مهربانه.

کنه وګوره ولې یې زمونږ ارمانونه پوره نکړل؟

نو اکرام هیله کوم درنه راشه او زما وروستۍ ارمان پوره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل بس ته اوس دا خبرې پرېږده زه حتماً درځم، که همدا نن هم راته په دفترکې ځواب راکوي ورته تیار یم، خوستالیدوته به درځم.

-ښه نو کله به راځې؟

-که ستا غمونو ونه وژلم نو د سه شنبې په ورځ درځم.

زینت هم سه شنبه مناسبه ورځ وګڼله ځکه په چهارشنبه کېدای شي دلرې ځایونو مېلمانه راشي.

اکرام ورته وویل ښه سمه ده اوس دې خدای مل شه،زه چې در ورسېدم فون درته کوم دلیدو ځای به وټاکو ،ته په ځان پام کوه.

خدای پامان ګرانه ستادلیدوپه هیله.

اکرام سره تنهې زور کړه.

ده ته اوس له دفتر نه په کور کې بهانه جوړول ډېر سخت وو ،ځکه په یوه میاشت کې څلور ځله ولاړ ،هلته به چې په کور کې ترې پوښتنه شوه چې څنګه مخکې خوبه میاشت،څلوېښت شپوکې یوځل راتلې اوس څنګه هره اوونۍ راروان یې؟

ده به ورته وویل چې دلته په جلال ابادکې چې زموږ ددفترڅانګه ده،دلته یې دځینو کارونولپاره مرکزي دفتر را استوي،په دې خاطر چې دی ورته تر نوروډېر اعتمادي شخص دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنۍ به یې هم باور وکړي.

ددوشنبې په ورځ له دفتر نه درخصتیدو وروسته یې دننګرهار لاره ونیوله،څوځایه لاره هم بنده شوه،دشپې یوولس بجې کورته ورسېد،ټول ویده وو،ده هم څوک خبر نکړل،له خپل کشر ورور،ساحل سره په حجره کې ویده شو.

ساحل ورباندې پوی نه شو،سهار چې ویښ شو ګوري ترڅنګ یې بل څوک هم پروت دی خوکمپله کې یې ځان تاو کړی وو پته یې نه لګېده چې څوک دی،له ځانسره یې وویل چې کېدای شي کوم دتره ځوی یې وي.

اکرام چې دشپې مزل ډېر ستړی کړی وو دسهار لمونځ هم ترې قضاشو،اوه بجې وې چې راویښ شو،ساحل مطالعه کوله،چې ده ورباندې اواز وکړهلکه ساحله ! ستړی مشې.

-وی ! !لالا داخوته یې کنه راغی ستړي مشي یې ورسره وکړه.

کله راغلی یې؟

-دشپې ناوخته وه.

-زه خوبه دې را ویښ کړی وم کنه.

-هسې مې ولې له خوبه وېستی وې ته هم ټوله ورځ کار کوې ستړې به وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ښه کور کې خلک خبر دي چې ته راغلی يې؟

-نه هېڅوک هم ندي خبر.

-ښه ځه چې ځو چاى به هم تيار وي.

دواړه ورو ښه کورته روان شول،انګړته چې ننوتل،ماشومانو چې اکرام له ساحل سره وليد نو چيغې يې کړې هلۍ ګل لالا راغی.

ټولو يې مخې ته رامنډې کړې،راحب چې د اکرام د ورور شفق ځوى وو،له ونې هم ټيټکی و بل داچې اوس تازه په خبرو راغلی ولکه طوطي ميده ميده خبرې يې کولې،داکرام په لمنې پورې ونښت.

-کاکا ماته چيشی؟

(کاکا ماته دې څه راوړي دي؟)

کرام جيب ته لاس کړ لس افغانۍ يې ورکړې.

- هه داواخله تاته مې ډېر شيان راوړي دي خولاندې مې د ابراهيم په دکان کې ايښي ، ورشه پيسې ورکړه او شيان به درکړي.

کوچنی خوشحاله دخپلې مور په لور روان شو.

اکرام دمور کوټې ته ننوت له ټولوسره يې روغبړ وکړ،دمور لاسونه يې ښکل کړل،هغې ورته وويل ځويه څنګه په دومره سهار وختي کې راوسبدې خيريت خودی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو مورجانې ! خیریت دی،اوس نه بلکې دشپې راغلی یم خوداچې ناوخته وه،تاسومې په عذاب نکړئ،ډوډۍ مې هم په لاره کې خوړلې وه،نومې دابهتره وګڼله چې اوس وګورو.

ټول کېناستل چاې تیارو ،په شریکه یې وڅښه.

اکرام خپلې خورڅانګې ته وویل که زما جامې وي او اوتو ورباندې وکړئ وې نو ښه به وي په ښار کې یوڅه کار لرم دا جامې مې خېرنې شوې دي،هغه هم پاڅېده اولاس په کار شوه.

څانګې ورنه پوښتنه وکړه لالا ،په موټرسایکل ځې؟

هو !

هغې ورته په موټرسایکل هم ټوټه ووهله.

یوولس بجې له کوره ووت.

ټولوته یې وویل دبیالیدو په هیله.

اکرام چې له کوره ووت ،مور یې لورګانوته وویل:

ـ نن راته هلک خوشحاله نه برېښېده،خدای مکړه کوم مشکل خوبه ورته نه وي پېښ شوی،دسرخیر دې یې وي.

یوخومې سل ځله ورته ویلي چې په دغه میراثي موټرسایکل مه ګرځه،زما نه خوښېږي،داډېر بدمرغه شی ده،له ډېرو ځوانانویې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ وخوړې، دهیڅ لحاظ نه کوي، یوځل چې له یو شي سره مازې ولګېده بیا حتمي مرګ ژوبله رامنځته کوي.

لورګانو یې په یوه اواز وویل:

بسم الله دې وي، خدای مې دې لالا پلو وي، مورې دعاورته وکړئ، چې په خیر بېرته راشي کورته.

ځانګې وویل نن ماته هم ښه نه ښکاریږي، د جامو ورکولو په وخت کې ماهم ترې پوښتنه وکړه، چې لالا !خفه غونډې راته ښکارې، خوهغه وویل چې، هیڅ خبره هم نشته، تاته همداسې ښکارم.

کله چې زه له خونې دباندې راووتم ،چا ورته نګ وواهه دهغه نفر خبرې خومې نه اوریدلې، مګر لالامې ورته وویل : ته حوصله په ځای ساته هرڅه به سم شي، زه کور کې یم، اوس درځم.

دمور اندېښنه یې نوره هم زیاته شوه، فشار یې پورته لاړ پریوته، لورګانو ژر درمل راوړل ور یې کړل ،اوبه یې پرې وپاشلې، په لږ وخت کې بېرته کېناسته.

اوس هم ډېره ناقراره وه، زړه یې نه صبرېده، لورګانو ته یې وویل:

تاسو مبایل راوړئ چې زه ورته زنګ ووهم.

ځانګې موبایل ورکړ، شمېره یې ډایل کړه، خوداځواب یې دترلاسه کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ کومه شمېره چې تاسو غواړئ ورسره اړیکه ونیسي، مصروفه ده.

بیا یې زنګ ورووا هه، خو دا ځل یې زنګ تېرولو سره waiting call ولیکل، اکرام چې ولیدل د کور شمېره ده ځواب یې ورکړ.

ـ بلې !

ـ ځویه ورسېدې پخیر؟

ـ سلام مورجانې ته یې؟هو ورسېدم.

ـ ای ځویه !ته خو به ښه یې کنه، ما ته نن بل ډول په نظر راغلې؟

داکرام زړه چې اوس ډېر کمزوری شوی و ،راډک شو ،ستونی یې بند شو ، کله یې ویل راځه ښه ډېر ورته وژاړه، چې زړه دې سپک شي، خو ددې لپاره چې مور به یې له ډېرتشویش څخه مړه شي، په دې خاطر چې اکرام ډېر ورته ګران وو.

دخپلې ژړا دورکولو لپاره یې په تېزه وټوخل، او غولونکې خندا یې وکړه.

نه نه مورجانې هېڅ خبره هم نشته، روغ رمټ یم، ته هېڅ فکر مه کوه، کارونه مې خلاصوم، او ډېرژر درځم پخیر، دعا راته کوه مورې !

مور یې وویل تل دې دخدای پاک نظر درباندې وي، دهغه (ج) درحمت سیوردې په سر اوسه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه مورجانې مینه درسره لرم،دخدای پامان.

اکرام چې تر دې دمه دخالد په دوکان کې ولاړو ،موټرسایکل یې ورته وسپاره،ورته یې وویل چې زه ښار پورې ځم، او بېرته راځم،دخالد دوکان له ښاره یوڅه وتی و ، هغه ورته وویل غرمه ده ډوډۍ وخوره بیا ولاړ شه.

خو اکرام نن یواځې د زینت لیدوته ډېر وړی اوتږی وو ، نو یې ورته وویل:

مننه دادې دربانديې قرض وي اوس موړ یم، همداسې روان شو، په یوه سټرینګي ریشکاکې کېناست، ولاړ ښارته اوله ښاره دزینت دوی دکلي په لور.

لومړی ځل وو چې دهغوی کورته ډېر نږدې ورته.

داهرڅه ورنه هېروو چې کومه ستونزه به ورته پیداشي، څوک به یې ووینې، اویابه وشرمېږي.

کله چې کلي ته ورسېد زینت ته یې زنګ وواهه ،هغه چې داکرام دفون په تمه وه،له اوکې سره یې وویل:

-چېرې یې ګرانه تاخوزه په انتظار، انتظار مړه کړم.

- زه را ورسېدم،سیده ولاړ دزینت دوی باغ ته ،قسمت ورسره یاري وکړه، دروازه خلاصه وه خو باغوان ورځخه لرې و ،څارویوته یې ګیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

اچوله،اکرام هغه ولید خودباغوان ورته فکر نه شو چې دی باغ ته ننوت،باغ دکور له طرفه هم دروازه لرله،چې د ترکارۍ او مېوې شکولو لپاره به یې ورڅه استفاده کوله.

زینت ددې په خاطر چې ځوک ورباندې شک ونکړي چې څه کوي باغ ته ځي ،خپل کوچنی وراره یې ،له ځانسره له لاسه راونیوه او په دې بهانه چې هغه ته چکر ورکوي باغ ته داخله شوه.

داکرام چې ورته فکر شو ،بې فکره یې پر طرف ور روان شو ، خو زینت ورته دحوصلې کولو اشاره وکړه.

په داسې حال کې یې دسترې مشې په نیت زینت ته لاس وراوږد کړ چې له سترګو یې یو مخ اوښکې بهېدې.

هغې ورته وویل حوصله پرځای کړه ،راځه چې هغې طرف ته ولاړ شو ، هلته دګلانو لوړ،لوړبوټي دي ونې هم ګڼې دي نو څوک به مو نه ویني.

همداسې یې وکړل.

ګلانوته ورسېدل دواړه یوبل ته مخامخ کېناستل ،درد او اومینې خبرې یې پیل کړې.

اکرام خپلې ګوتې د زینت په ګوتوکې ورکړې.

ښه ګرانې ښې ډېرې خبرې راته وکړه،نن راته هغه خبرې هم وکړه چې غواړې څو ورځې وروسته یې راته وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت ورته وويل:

نه !نن يواځې درته ګورم او خبرې نشم کولای،خدای خبر بيابه دې وګورم او کنه.

هسې هم مرم پاتې کېږم نه.

هيله کوم زينت ! داسې مه وايه.

ای ساده ګۍ !په مينه کې چې دردونه،غمونه،بېلتون،ژړاګانې او اوښکې تويول نه وي نوبيا خو خوند نه کوي،هغه چامينه کړه او هغه به لاڅنګه مينه وي چې دا شيان پکې نه وي.

زينت په وچو اوپټريو نيوليو شونډو په غلي اواز ورته وويل:

- هو ګرانه ته ښه وايې خو له دومره غمونو ګاللو اوزغمولو وروسته خوبيا وصل په منځ کې وي کنه !؟

ته ماته ويلي شې چې زما اوستادمينې دې پيوند ته کوم نوم ورکړو ،دې ته څه ډول مينه وايي؟

دوی په خپلو خبرو ګرم وو له زينت نه يې وراره هېرشوی وو ،څو شېبې يې ددې ترخنګ لوبې وکړې، دا په خپله مينه مسته او مصروفه شوه کوچني ماشوم يې نور له سترګو اوفکر څخه پناه شو.

هلک په کوچنيو پښو کورته تللی و، دوه بجې وې چې زينت اکرام ته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ګرانه هېڅ مې زړه نه کېږي چې له مخ نه دې بل طرف ته وګورم، او هېڅ مې زړه نه غواړي له دې وروسته له بل چا سره خبرې وکړم.

غواړم ګونګه شم.

نو ګرانه هسې نه څوک رابانديې پوی شي، مړه به مې کړي، د خپل ځان غم نه راځي.

تابه هم راته مړ کړي.

اکرام چې د زينت له خولې دا خبره په ژړغوني اواز واورېده چې: تابه هم راته مړ کړي، ټوله دنيا ورته ړنده په نظر ورغله، له زينت نه يې لاسونه چاپېر کړل، په زړه پورې يې دومره کلکه ونيوله، چې هغې ورته ويل ډېر زور مه راکوه.

دزينت په اوږه يې مخ ولګوو، يو دبل دزړنو دربايې ښه په اسانه اورېده.

دوه درې دقيقې يې همدا سې سره نيولي وو، چې زينت هڅه وکړه، ځان ترې خلاص کړي، اکرام هم دلاسونو حلقه سسته کړه، زېنت ورته کتل، او ويې ويل:

-ګرانه! يوا ځې له تا سره مينه لرم.

-زه هم يوا ځې تا سره مينه لرم، ته مې اوله او اخره مينه يې زينت!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت يې لا پوره پرې ايښې نه وه چې له ځو پر لپسې فيرونو سره دواړه هماغه شان ننښتي د ځمکې غېږې ته د ګلانو په فرش ور پرېوتل، زينت پر ګلانو او اکرام د زينت پر سينه نسکور شو .

د زينت مشر ورور شکېب دوه ضربې نورې هم پرې وچلولې او د دواړو په وينو يې د باغ ګلونه خړوب کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال چاپ
ته
چمتو اثار

✶ خبري مرغلرې (مرکې)

✶ د ادب پنډه غالى (ادبي ټوټې او لیکنې)

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۱۰۶

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library